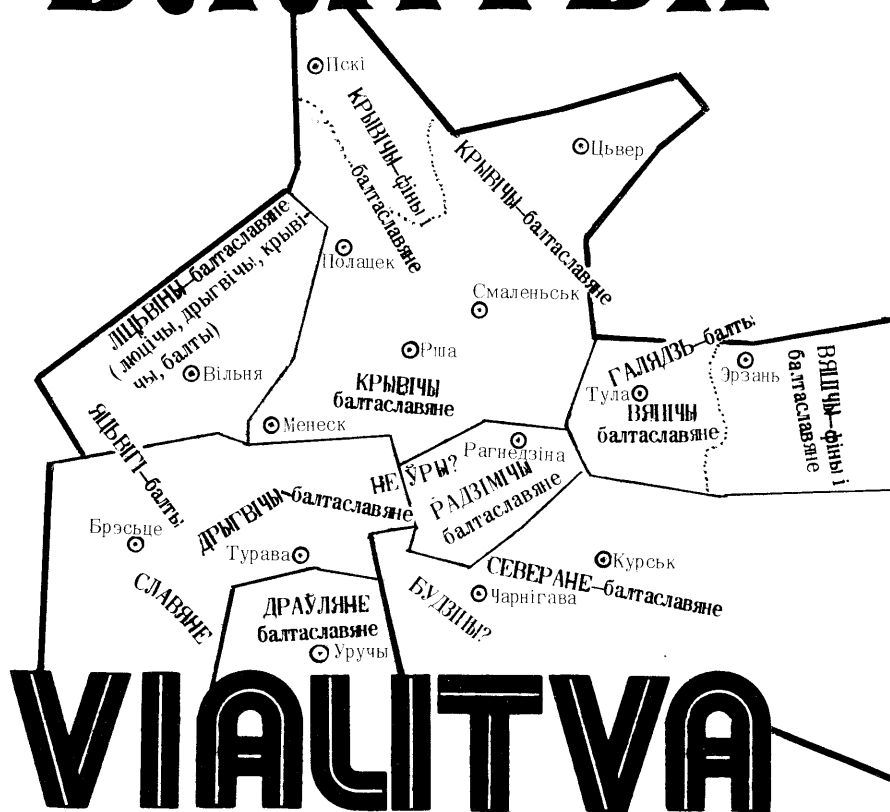

ВЯЛІТВА

Выходіть раз на год 1974 Issued once a year

№1 Год I

Беларускі

Рэвалюцыйна

Дэмакратычны:

Грамадзкі

Часаніс

25 САКАВІКА 1918 – 1974

Мінула больш, як паўстагоддзя, калі Беларускія Сацыялісты і прадстаўнікі ад Вільнянскай Рады абвясцілі Беларусь Незалежнай Дзяржавай. У гэты час у горадзе Брэст Літоўска нашы суседзі і Нямецка Расейскія імперыялісты вялі перамовы паміж сабою, дзялілі і зьневажалі наш народ на нашай зямлі.

Юрыдычна моцны ўрад БНР ня быў мошным вайскова, амаль зусім ня быў падрыхтаваным вёсць партызанскую вайну, якую было найлягчэй арганізаваць. У некаторых мейсцох быў прадэманстраваны лякальны патрыятызм. Прыкладам можаць быць Дубровіцкая Рэспубліка на паўдні Палесься. Яны нават разбілі некалькі вайсковых адзінак Украінскіх гайдамакаў. Посьле пайшлі на супрацоўніцтва із Троцкім які прадаў іх Польшчы а 20 год пазней Савецка расейскае войска далучыла іх да тых самых Украінцаў супроць якіх яны ваявалі падчас рэвалюцыі. Асабліва супроць Палякаў было многа палітычна неарганізаваных збройных выступленьняў. Напрыклад, вёска Ігліца, што ў прытоках заходня-сярэдняй Друш, сяляне разброілі сонных польскіх жаўнераў і выгналі іх із сваёй вёскі. Вёска Марочно, што недалёка ад верхняй Прыпяці ня толькі збройна выгналі Палякаў але забітых паразьвешвалі па дарогах да вёскі із надпісямі пагроз.

Два гады пазней, калі Палякі і Расейцы пачалі барацьбу за поўную акупацыю Беларусі, сытуацыю выкарыстаў генэрал Булак Балаховіч, які арганізаваў Беларускі ўрад. На падтрымку Беларускаму ўраду ў Мазыры перад савецка расейскай пагрозай выступілі Случчакі.

Супроць патрыятычна дзеючых Беларусаў і іх Урадаў, акупанты пачалі арганізоўваць прымусова калыбаранцкія ўрады із небеларусаў. Супроць БНР расейскія бальшавікі ў Смаленску абвясцілі Савецкую Сацыялістычную Рэспубліку Беларусі – ССРБ. Пазней яны гандлявалі 60 павятоваю ССРБ на Літбел, а як прыйшлі да ўлады, Беларусам падсунулі ленінскіх кукіш БССР вялічынёю із шасці паветаў. Палкі пачалі карыстацца ленінскай тактыкай і штошчэ падобнае спрабавалі рабіць у Наваградку на чале із Аляксюком.

Із таго часу калі Вялікае Княства Літоўскае перастала быць дзяржавай; Нашаніўцы, Беларускія Сацыялісты, падчас Расейскай рэвалюцыі 1917 года, зрабілі вялікі рэвалюцыйны крок у нашай гісторыі, хіба што другі посьле Каліноўскага.

Як жа мы спаткалі Другую Сьветавую Вайну? Трэба прызнаць, што амаль 100% калыбарантамі, а не рэвалюцыянерамі, якімі былі ўрад БНР, Каліноўскі. Простае, янож адначасна прымітыўнае думаньне, што нехта вызваліць тлумачыць наш палітычны сьветапагляд таго часу. Амаль ніхто із Беларусаў не разумеў, што такое „Майн Кампф“. Амаль ніхто із нас ня мог дадумацца, што із напісаньня Гітлерам „Майн Кампф“ карыстаіць многае Сталін. А зусім яна нормальна калі насьледства крыжакоў падобнае да насьледства Татара Манголаў. Вайна паміж Немцамі і Расейцамі зрабілі Беларус падвойна акупаванай. Амаль кожны Беларус быў бяз меры тэрарызаваны, жорстка пакараны, падзелены. Тэрарызавалі нас па тое, каб мы паддаліся акупантам; былі мы пакараны, што няўмела шукалі дапамогі; падзелены затое, што індывідуальна а не супольна шукалі спасеньня.

Нерэвалюцыйная Беларус 40 гадоў, у 1944 годзе, на заходняй ускраіне Беларусі нарадзіла калыбаранта Немцаў – БНР. Ленінскі кукіш БССР, які да 1941 года стаўся вялічынёю бомбы бяз рэвалюцыйнага запалу, сталася сястрой нямецкага банкарта – БНР, якая па сёньня караціць, як калыбарант расейскіх бальшавікоў.

Гісторыя ня толькі Беларусі, але і іншых нацый, ганарова запісваіць наступным пакаленьням ідзі сваіх рэвалюцыянераў, адвагі непакорных патрыётаў ад князя да простага вякі. Усяслаў Чарадзей, Вітаўт, Каліноўскі, Грынявіцкі, ўрад БНР 1918 года запісаны, як лепшыя прыклады амаль ва ўсіх гісторыях Беларусі: як БССР, выдаецтвы БНР, праватэканская БНР на эміграцыі і г. д. Чамуж тады не рэвалюцыянасьць а калыбаранцтва ёсьць асноўным рухавіком Беларуса ў наш час? Чаму яны тады сьвяткуюць рэвалюцыйны акт 25 сакавіка на эміграцыі?

MARCH 25, 1918-1974

It has been more than a half a century, since Bielorussian Socialists and representatives from Vilno's Council declared Belorussia an Independent Country. At that time in Brest Litovsk, our neighbors, German and Russian imperialists, were trying to negotiate a piece for themselves, to divide our country among our neighbors and they were insulting our nation in our city.

Council of PNR was strong juridically but not militarily, it didn't recognise the importance of the partisan war. Some of our local population did local patriotic acts, like a declaration of Independent Republic in Dubrovicy, in South. Local patriots of Dubrovicy were fighting successfully against Ukrainians "hajdamaks". Later they began to collaborate with Trocki who betrayed them by giving their land in to the hands of the Poles. Than 20 years later, Soviet Russian Army made Dubrovicy a part of Ukraine. Peasants of the village Ihlica, that is in tributories of the right middle bank of Druc river, confiscated guns in the sleeping Polish soldiers, than chased them out of the village for good. Villagers of Marochno, on upper Prypiac destroyed Polish military units and than killed soldiers were hanged on the side roads to the village. On the killed soldiers, they placed warning signs to the rest of the Poles.

Two years later when Poland and Russia began a competing war for Bielorussian territory and Rada BNR left capitol Miensk, general Bulak Balachowich, in Mozyr organized Bielorussian Government. When Red Army begun campaign against Bielorussian Government in Mozyr, and talks with Poland than neighboring Slucak Region made uprising, formed Slucak Division against Russian Bolsheviks.

Against Bielorussian Independence, imperialists from the East and the West from ours borders were organizing a puppet governments from the nonbielorrussians elements and Bielorussian collaborators. Against BNR, in Smolensk, Russian bolsheviks declared Soviet Socialist Republic-SSRB, with the territory of approximately 300 000 square miles. Later, without asking a population, they declared Litbel (Lithuanian Bielorussian Republic), capitol in Vilno, territory of approximately 100 000 square miles. When Litbel failed apart, on one third of it's territory, in Miensk was established BSSR (Bielorussian Soviet Socialist Republic). In all those instances, Lenin with his policies acted as a German Crusader than a marxist. Poland was trying to copy a Lenin's policy. In Navahradak, they tried to organize a "Belorussian Government" that would match a BSSR.

From the time on, since the Great Litvanian Nation lost Independence and her People his identity, in March 25, 1918 was a great revaluatory act done, probably second after it was done by Kalinowski, in 1863.

What happened in 1941, when the World War II engulfed our country? At that time we were a nation of collaborators than a revolutionary nation. Bielorussians didn't follow Revolutionary Way of Kalinowski. Liberation! It's all what it was in our minds. And we got it! Practically, nobody know at that time about Hitler's book "Mein Kampf". Worse than that, most of us didn't realize that what was written by Hitler in "Mein Kampf", Stalin used Hitler's "ideas" to "govern" a Soviet Russian Empire. A racial war between Germans and Russian bolsheviks, in one year made Belorussia (Great Litvania) a double occupied country by the two despots. In the midst of the war, practically every person was affected by a double terror, punished, divided. They terrorized us because occupiers wanted to subordinate and to use us. We were punished because we didn't know from the beginning how to handle a situation. We were divided because we were in the most cases a collaborators and not a patriotic nation.

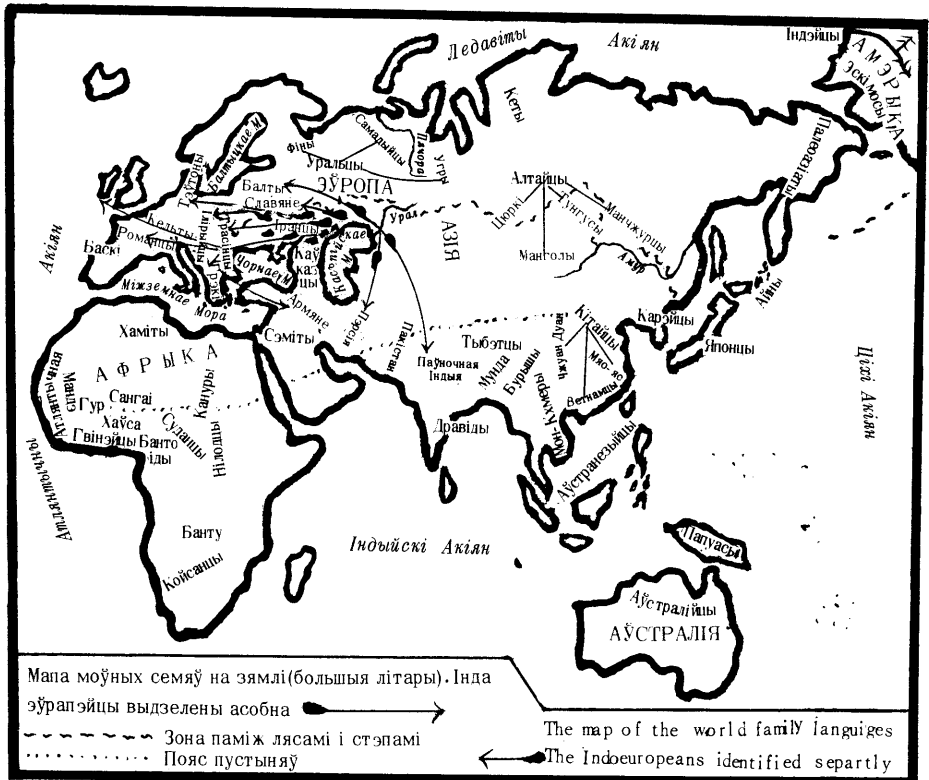
The history of all oppressed nations honor their revolutionary movements, patriotic deeds from the king to the soldier. Our history remembers: Usiaslau Charadziej, Vitaut, Kalinowski, Hryniavicki, Revolutionary Act on March 25, 1918, The revolutionary period from Kupala writings. Why than Bielorussian collaborators in the Free World are celebrating the Revolutionary Act of March 25, 1918? Isn't that better for them to celebrate June 27, 1944 and 1996 when was it made a religious union between Great Litvania and Poland. In BSSR, kremlin collaborators too are not celebrating the date of January 1, 1919 but only are marking that date in their calendar.

ІНДОЭУРАПЭЙЦЫ, СЛАВЯНЕ, БАЛТЫ, БАЛТАСЛАВЯНЕ-БЕЛАРУСЫ

Мапа на воклады. Абазначана разсяляўныя беларускіх плямёнаў, назвы ведамых балцкіх плямёнаў із якімі славяне біялягічна перамешаліся, у рэзультате чаго паўстала Беларуская Нацыя. Адзначаны фінскі элемент, які

INDOEUROPEANS, SLAVS, BALTS, BALTOSLAVS-BELORUSSIANS

The map on the cover shows the territory of Belorussian tribes, also two known Baltic tribes: Holiadz on eastern border and Jacvihi on western border. Also is shown the Finns admixture on north-

часткова ділянка да Балтаславян. Народ Неўры Будзины на поўнач ад Кіева, якія прыпамінаў грэцкі гісторык Геродотус у 500 гадах перад Хрыстовым нараджэннем. Таксама паказаны спраўдныя назвы некаторых гарадоў.

ІНДАЭўРАПЭЙЦЫ

Ёсць моўная а не біялагічная, раса, якой яны былі. На мапе, бачына з паказанымі і падкрэсленым моўнымі расамі на зямлі. Уральская, Алтайская, Кітайская, Тыбэцкая моўныя расы (семі) паказаны ў іх частковым разгалінаванні. Індаэўрапэійцы выдзелены асобна.

У дагістарычны час, на паўночных узбярэжжах Каспійскага і Чорнага мораў пражываў народ, які гутарыў адной мовай, меў адну традыцыю, веру. У сёняшнім разуменні гэта была адна нацыя. Называем мы іх індаэўрапэійцамі таму, што за 2500 год да нараджэння Хрыста адна частка яго разсялілася на поўдзень ад Каспійскага мора ў кірунку Індыі. Сёння яны ёсць часткамі такіх дзяржаў як: Іран, Ірак, Афганістан, Пакістан, палова Індыі. Другая частка пайшла ў кірунку цэнтральна-паўднёвай Еўропы, адны былі а другія і сёння ёсць вядомымі як: Армяне, Грэкі, Трасіцы, Ілірыйцы, Славяне, Кельты, Балты, Тэўтоны, Лаціны. У Еўропе яны калонізавалі народы, якія былі высока цывілізаванымі на той час. У выніку нарадзіліся новыя народы, паміж індаэўрапэійцамі стала ня толькі моўная але і расавая розніца. У першым тысячагоддзі да Хрыста і пасля Індаэўрапэійцы пачалі заваёўваць адзін другога, калонізавалі, із Азіі на цэнтральна-ўсходнюю Еўропу уплыў зрабілі татары-манголы, а із поўначы фіны. Да 12 стагоддзя нашай эры ў Еўропе закончылася нацыянальнае фармаванне народаў.

СЛАВЯНЕ

Як і іншыя індаэўрапэійцы прыйшлі із ўраазіжлівых стэпаў і пасяліліся ў вярхоўі ракі Прыпяці. Славянін разумелася, супольнасць якая ўжывалі адны і т тыя самыя словы. Грэкі называлі славян: склавіны, словене. Немцы называлі-венды. Рымляне называлі-склаві.

thern and moust eastern Bielorussian territory. The questionable people, Neuroi and Beduins, located north of Kiev, were mentioned by the Greek historian Heroditus in 500 B.C., was marked on the map along the Dniepr River. The known old cities with their original names are also shown.

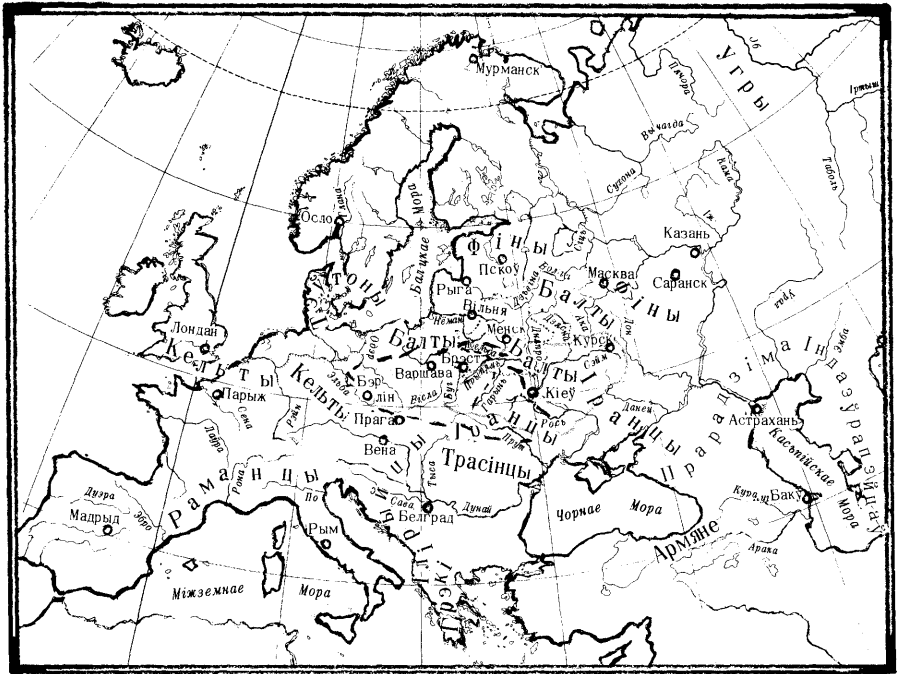
INDOEUROPEANS

Today the IndoEuropeans are a linguistic and not a biological race. On the map, page 2, marked in bold print, are the linguistic races of the earth. The Ural, Altaj, Chinese linguistic races are shown partly in their linguistic branches. The IndoEuropeans are marked separately.

In prehistoric times, north of the Caspian and Black Seas lived people that spoke the same language, had the same tradition and same religion. It was a one nation. The name IndoEuropeans was affixed by historians, because in 2500 B.C. one part of this people moved toward India and today the countries are known as: Iran, Iraq, Afganistan, Pakistan and Northern India. The other part moved toward Europe and some were and still are known as: Armenians, Greeks, Tracians, Ilirians, Slavs, Celts, Balts, Teutons, Romans. In Europe, they colonized the people that were civilized according to that time. As a result, new nations were born that differed racially and in language. The movement of the European population began in the first Millenium A.D., especially toward the Southern direction. The Tartar-Mongols moved from Asia toward Eastern Central Europe. The Northern part of Europe was settled by the Finns, which later, to a degree, was colonized by the IndoEuropeans. In the 12 century A.D. the national character of today's Europe was completed.

THE SLAVS

As the rest of the IndoEuropeans came to Europe from the Eurasian Steppes, the Slavs settled in the region of the most Upper Prypiac River. „Slovo“ in English means word therefore, most historians explain the origin of the name „Slavs“ to be people that speak the same words. The Greek called them „Sclavini Slovene“; Germans called them „Vends“; Romans called them „Sclavi“.

Мала тэрыторыі Першых Славян, якая была дасьледавана рознымі навукоўцамі славянаведы а таксама суседзі Першых Славян

The map of Primitive Slavs territory, according to known historians in Slavic history

-----	Тэрыторыя першых Славян па Нідэрэле	
	According to Niederle	
-----	Тэрыторыя першых Славян па Язэдзеўскаму	
	According to Jazdzewski	
-----	Тэрыторыя першых Славян па Васмару	
	According to Vasmar	
-----	Тэрыторыя першых Славян па дасьледваньню славянаведаў із БССР, УССР, РСФСР	
	According to Slavic Historical Institutions in BSSR, USSR, RSFSR	
-----	Тэрыторыя БССР	
-----	Territory of BSSR	

Земляробства, пчалярства, паляваньне, зрабіла славян аседлымі, моцна звязанымі із прыродай. Яны пакланяліся сонцу, у сьвятынях на даху выразалі мейсца да сонца. Віталі сонца пры яго ўсходзе і праважалі яго пры заходзе. Лажыліся спаць тварам да ўсходу. Мёртвых харанілі галавой і вачыма на ўсход. Верылі, што Палярную Зорку вечно круціць конь, вол, лось і гэтым самым меніць пару года на лета, восень, зіму, вясну.

Заходнія Славяне а таксама і Балтаславяне (Беларусы) уважалі бедае, як чыста сьвятое. Бяроза ўважалася, як сьвятое дрэва якое вяжыць неба і зямлю, яна ўкрашалася цьвятамі, гірляндамі і толькі жанчынамі. Толькі паганскі сьвятар мог выехаць на белым кані, па выкладзеных у лінію лукавых стрэлах каб прадбачыць рэзультат вайны. Із гэтага пачаў называцца вешчы конь. Белы воўк уважаўся, як князь усіх зьвяроў.

Для прыродных зьвяў і прыродных дароў Славяне ўзнавалі Багоў: Пярун—Бог на кані кідае стрэлы ў блатныя людзей. Пяруну займала 7 год і 40 дзён каб прайсці зямлю наскрозь. Сварог (зваражыць) робіць сонца сьветлым, ён таксама Бог агню, які гарэў цэлы год, за якім алекаваўся паганскі сьвятар. Агонь тушыўся раз нагод летам, які адразу запальваўся. Адсюль назва сваражыць. Рарог—Бог буры. Кідалі штось вострае ў вихор. Сімаргал—Бог буры, хваробы, нешчасця. Мокаш—Багіня зямлі. Адсюль мокрая зямля маці. Зямля, нават сёння, паклікаецца, як сьведка пры спорах, прысяга (праглынуць кусочык зямлі), раньняй вясной, лічылася за грэх ускалпаць, прабіваць зямлю, таму што набракшая зямля ўважалася кволай. Яравіт—Бог усяго маладога, Бог вясны. Славяне верылі, што ён едзіць на белым кані, у белым жупане, босы, на галаве вянок із цьвятоў, у левай руцэ трымае некалькі птушак. Волас—апакун рагатай жывёлы. Сьветавіт, Руевіт—патроны вострава Руген, што належыў да Балцкіх славян. Дашбог—даець багацьце. Стрыбог—Стары Бог Бацька.

Сацыяльная структура Славян складалася із роду—бацька, сыны, нявесткі, ўнукі. Агнішча было цэнтрам роду. Бацька, акрамя галавы роду выконваў ролю сьвятара. Маткабыла пасрэднай паміж галавой роду, нявест-

Farming, hunting, beekeeping made the Slavs a settled and nature-loving people. They worshiped the sun; church domes were built with openings toward the sun. They greeted the sun when it rose. The people slept with their faces toward the rising sun; deceased people were buried with their eyes and faces toward the east. They believed that the North Star was forever being turned by horse and deer, and as a result, the seasons of the year turned from the summer to autumn and winter.

Western Slavs, also Belorussians, accepted white color as clean and holy. The birchwood was respected as a holy tree. This tree with its branches was supposedly binding heaven and earth together. It was decorated with flowers and garlands by women only. The pagan priest predicted a war result when a white horse was riding on lined arrows; if the arrow was touched by the horse then the end of the war would be unfavorable to the Slavs, if the arrow was not touched then the end of the war would be favorable. The white wolf was considered the king of animals.

For natural events and riches the Slavs had gods. Piarun was the god of thunder. He rode a horse and threw arrows at bad people. It took him 7 years and 40 days to pierce the earth through. Svaroh (magi c) made the sun brighter and was the god of fire. The fire burned all year and was taken care of by the pagan priests. The fire was extinguished (not completely) only once a year, in summer which activated, what was considered, magi c. Raroh was the god of storm; it was a custom to throw something sharp into the center of a moving wind (tornado, etc.). Simarhol was the god of misfortune and disease. Mokash was the god of earth. Even today, when people argue they call on the earth as a witness. It is the custom to swallow a piece of earth as proof of an honest statement or answer. In early spring the swollen earth was considered very weak, therefore digging or making holes in the earth was sin. Jaravit, the god of everything young, the god of spring, was believed by the Slavs to ride a white horse, barefoot, in a white overcoat, with a crown of flowers on his head and holding birds in his hand. Volos was the god of herds. Dashboh was the god that gave riches, and Stryboh was the old father god.

ками і ўнучкамі. Прыгатаўленыя ежы было абавязкам маткі (жонкі галавы роду). Чаму-сьці сын быў больш заабавязаны перад бацькам чым бацька перад сынам. Жаніцьбы былі пазародавымі. Інтэрэсы роду абараняліся, як кроў за кроў. Некаторыя Славяне род называлі: задруга, чалядзь, дружина. Рады едналіся ў племя. Племя вялі войны паміж сабой. Калі адно племя пакарала альбо еднала некалькі плямёнаў тады гэта называлася зямляцтвам.

Войска першых Славян складалася із дружин пешаходаў. Яны былі сапраўднымі партызанамі. Яны зналі, як хавацца, і зналі калі нападаць. Славяне абыходзіліся вельмі добра із палоннымі.

Славяне былі вельмі свабодалюбнымі! Гэта хіба тлумачыць доўгую неарганізаванасьць у форме дзяржавы.

Славяне і іх суседзі

На поўначы і ўсходзе, суседзямі Славян былі Балты. На захадзе Немцы. На паўдні Іранцы (там дзе сёньня Украіна). У кірунку Карпацкіх гор ад славян пражывалі Трасінцы.

Іранцы зрабілі вялікі ўплыў на славянскую мову ў рэлігіі. Большасьць із нас не мае малейшай засьцярогі на наступныя словы, што яны ня ёсьць славянскія, а яны ёсьць іранскія: Бог, рай, сьвяты, чаша, віна, баяцца (грэху), кацца, гаіцца, сароміць. Ад немцаў Славяне перанялі вайсковыя і камэрцыйныя словы.

Славянская экспансія

Так называюць і тлумачуць пашырэньне Славян із маленькага куточка Палесься па Цэнтральнай Эўропе. Паганская рэлігія Славян не пакінула аніякай пісьменнасьці альбо вялікай каменнай архітэктуры, каб можна было прасачыць іх гісторыю. Толькі Рымляне, Грэкі а пазьней Немцы, якія мелі пісьменнасьць і напаткалі Славян на межах сваіх імперый, пакінулі запісы. Некаторы гісторыкі думалі, што суседзі Славян не давалі ім магчымасьці пашырацца аж да 5 стагодзьдзя нашай эры. Такое хуткае размнажэньне і пашырэньне нармальна для грэбю на Па-

The clan was a social structure of primitive Slavs. It included father, sons, daughters-in-law, and the grandchildren. She was the head of the kitchen. For some reason the son was obligated to his father more than the father to his son. The marriage was outside the clan. The interest of the clan was defended as blood for blood.

The Slavs name for clan was rod, družyna, zadruga, chaliadz. Clans were united to the tribe and tribes made ziamliactva.

The army of first Slavs was on foot rather than horseback. The smallest unit was called the družyna. They preferred to fight at night in wooded areas. Prisoners of war were treated best.

The Slavs liked freedom, this explains why for a long time they were not organized into a state.

Slavs and their neighbors

To the north and east of the Slavs were the Balts, westward were the Germans, south were the Iranian (now Ukrainian). Toward the Carpathian Mountains were the Tracians.

The Iranians made the biggest contribution to the vocabulary of the Slavic pagan religion. Most of the words are still used today by the Slavs without their realizing that these same words are Iranian, such as: Boh, raj, sviaty, tshasha, vina, bajacca, kajacca, haiacca, saromic. From the Germans, they picked up their military and commercial words.

Slavic expansion

With these two words historians explain the ever increasing territory of the Slavic population. Pagan religion, lack of undestructible architecture and no scripts of the past make difficulties in studying a past history of Slavs. Only Greeks, Romans, and later Germans, that were in contact with Slavs, did some writing about them. Some historians explain that neighbors of the Slavs were controlling their borders of Slavic expansion to 5 A.D. By taking into consideration the average age at that time and such fast expansion over such vast territory has some contradiction for such a statement.

десьсі але не для людзей у той час, век якіх быў усяго 30 год. Пашырэнне славянскай тэрыторыі па Палессю, на захад і ў кірунку Карпацкіх гор пачаўся ў першым тысячагоддзі да нараджэння Хрыста.

Па Хрыстовым Нараджэнні пачаліся вялікія перасяленні інвазіі із Поўначы Эўропы і Цэнтральнай Азіі ў кірунку Дуная і Чорнага Мора. На гэты час Славяне, як аседлы народ разсяліліся далёка на поўнач, поўдзень, захад ад свайго першапачатковага Верхняпрыпяцкага разсялення. Славяне, асабліва на поўдзень ад дэсастэпавай зоны, у кірунку Карпацкіх гор, апынуліся на перакрываючых дарогах Готаў і Татара Манголаў. Палессе і далей служыла найлепшай прыроднай аховай і абаронай для Славян. Гістарычныя падзеі ў гэты час падзялілі Славян тэрыторыяльна на паўночных, паўдзённых, заходніх. Моўна, традыцыйна яны былі адна нацыя без палітычнага цэнтра. Храналёгічна, без асаблівых камэнтараў, разгледзім кожную тэрыторыю паасобна.

1. *На поўдзень ад Славянскага Цэнтра.* Там дзе сёння Украіна, ішчы да Нараджэння Хрыста пражывалі Іранцы (Сіціны а потым Сарматы). У 350 годзе па Нараджэнню Хрыста, тэўтонскае (нямецкае) племя Готы пачалі пражываць на паўдзённых востравах Швэцыі заваёўваючы Іранцаў і паўдзённых заходніх Славян. Адна частка Славян не пакарылася Готам дый адыйшла далёка на поўнач, на фінскія землі; калы Ільменскага возера заснавалі горад Ноўгарад дый даўжэйшы час былі вядомыя, як Словены. Каб зразумець далейшыя падзеі, варта прыпомніць, што Цюрка Манголы вялі ўвесь час зацятыя войны паміж сабой. Пачынаючы ад другой палавіны 4 стагоддзя н. э., племя якое разбівалі ў вайне пакідала цюрска мангольскую зямлю дый напалала на Прыкаспійска Чарнаморскія стэпы аж пакуль не напаткала супраціў. Варта прыпомніць, што разбіваючы адзін другога яны пакінулі астаткі разгромленых племянаў, як напластаваны да паўдзённых Славян. Большасць із гэтых азіятаў былі прыкладна 200 а то і больш год. Хвалі інвазіій прадаўжаліся каля 1000 год у наступных гадах. 370 год н. э. Гунны разбіваюць Готаў. 550 Авары разбіваюць Гуннаў. Частка разбітых Аvaraў пасяляцца на сярэдняй Волзе ідаючы пачатак Балгарскай імперыі. 680 год н.э. інвазія Ха-

The Slavs started to mix and colonize new territories probably in the first millennium B.C.

In the first centuries A.D. a great migration of the European population began from the north to the south. At that time the Slavs were far away from their first home on the Upper Pripyat. The Slavs by the Carpathian Mountains were on the crossroads between the Tartar-Mongols and the Gots. The marshes along the Pripyat River served as the best protection against Asian nomads. Language and tradition were still the same but there still was no centralized government. According to the geographic territory, the Slavs at that time could be divided into three territories from the center of primitive Slavs 1. Southern territory, 2. Western territory, and 3. Northern territory.

1. *Southern territory.* The Southern territory, now the Ukraine, was populated the years before Christ by Iranians (some still live in the Kuban region and are known as Asetins). In 350 A.D. a Teutonic tribe, the Gots moved from the southern islands of Sweden towards the south. They conquered the Iranians, the Western and the Southern Slavic territories. One part of the Slavs did not accept the Gots rule and moved far north onto the Finns territory. They settled next to Ilmen Lake and were known as Slovenians. To understand further events keep in mind that the Tartar-Mongols tribes were fighting among themselves. From the second half of the 4th century A.D. the tribe that lost fight would invade Central Europe. For almost 1000 years one invader replaced the other. It followed in this way: 370 A.D. the Huns replaced the Gots; 550 A.D. the Avars replaced the Huns, some Huns moved to Volga and established the Bolgar Empire; 680 A.D. the Khazars (some were of the Jewish faith) replaced the Huns, at the end of the same century the Huns, at the end of the same century the Hungarians took over; 915 A.D. it was the Pechenegs, in 1050 A.D. the Kumans, and in 1223, the Tartar-Mongols. In 856-860 A.D., two Norwegian brothers, Askold and Dir, invaded from the north and established in Kiev the Rus principality.

зараф. 7 стагоддзье Мадзяры. 915 Печанегі. У 1050 годзе Полаўцы (Куманы). 1223 Мангола Татари. Толькі Аскольд і Дір, нарвэжцы (варягі), у 856—860, якія ў Кіеве заснавалі Русь зьмянілі напрамак гісторыі, асабліва перадмусульманствам. Ня глядзячы на пекла татараманголаў Славяне паўдня былі ўжо за Донам у напрамку Волгі.

Паэзый Славяне праніклі на Волгу дзе із татарамангольскімі расамі паўстаў народ Казакі, якія потым пакарылі радзіму татара манголаў, якая сёння ёсць знаная, як Сібір. Па Дунаю і яго прытоках, паўднёвыя Славяне разсыліліся на паўднёвы захад і частку Балкан.

Славяне паўдня ня толькі засталіся жывымі але і пашырыліся. Навукоўцы тлумачуць гэта тым, што Славяне паўдня ня лезьлі да вялікай улады. Як сельскагаспадарчы народ, яны былі патрэбныя для іранскіх, татарскіх і мангольскіх качаўнікоў, якія разьбівалі адзін другога а ў некаторых выпадках амаль вынішчалі. Славяне паўдня цяпелі але перажылі і размножыліся.

2. *На захад ад Славянскага Цэнтра.* Тамдэ Заходняя Чэхія, у 3 стагоддзі да нараджэння Хрыста канчалася тэрыторыя Кэльтаў, якія ў той час засялялі Цэнтральна Паўднённую Нямеччыну, Паўночную Францыю і Брытанскія востравы. Цэнтральна ўсходняя тэрыторыя Кэльтаў была калінізавана праз Славян. Назва чэшскай правінцыі Багэмія паходзіць ад Кэльцкага племя Боіі, якое тут пражывала. Па Нараджэнню Хрыста, падчас інвазіі Гуннаў, із Кубанскіх стэпаў перакачавалі ў вярхоўе Віслы Харваты і Сербы. Гісторыкі думают, што гэта былі Іранскія плямёны, якія ў страху перад Гуннамі перакачавалі на заходнія землі ўкраіны і Паўднёўнай Польшчы сёння. Па дарозе да іх далучыліся Славяне і разбітыя Готы, па дарозе і на захадзе Славяне асімілявалі іх.

У 6 стагоддзі нашай эры, калі нямецкія ўсходнія плямёны адыйшлі на поўдзень пад Італію, Славяне хутка перайшлі раку Эльба (Лаба) дзі разсяліліся на поўначы па Балтыцкамузбярэжжы і востравах ад Даніі да нізоўя Віслы. Па нейкім часе Сербы перакачоўваюць за Эльбу, якія пачалі называць сябе Бялыя Сербы (Сорбы). Пад канец 7 стагоддзя Паўднёва Заходнія Славяне пранікаюць на Балканы.

In spite of all the invasions, the Slavs of the south and Severane from the north crossed the Don River and resettled toward the Volga River. They mixed heavily with the Tartar-Mongols and Iranian and are known today as the Kozaks. Later, the Kozaks conquered the land of the Tartar-Mongols, Siberia.

Historians explain the survival and expansion of these people that the Slavs were settled farmers and were necessary, to the invading nomads as food suppliers. Also, they were not looking for power which helped them to survive. The today Slavs of the South were racially different from the primitive Slavs because of the mixture of the Asian blood and culture.

2. *Western Territory.* In the 3rd century B.C. a Celtic tribe, Boii, settled on today's Western Czechoslovakia, it was later colonized by Western Slavs. The name of the province Bohemia is of Celtic origin.

During the Huns invasion, the Serbs and Kroatian moved from the Kuban Steppes to Upper Vistula. Historians think that these people were Iranian tribes that ran to safer territory before the advancing Huns, on their way they were joined by some Slavs and Gots. On Slavic territory, the Kroatians and Serbs were forced to use the Slavic language.

In the 6th century A.D., when the German eastern tribes moved south toward Italy, the Slavs crossed the river Elba (Laba) and moved toward the Baltic Sea. They resettled from Denmark to the upper Vistula. The Serbs crossed upper Elba and began to call themselves the White Serbs. At the end of the 7th century, the South-western Slavs moved to the Balkan peninsula.

3. На поўнач ад Славянскага Цэнтра. Суседам Славян на поўначы былі Балты. Мяжа Балтаў із Славянамі праходзіла вельмі блізка на поўнач ад Варшавы, па Ясельце, пад Кіеў, па рацэ Сыйм за горад Курск аж пад Дон.

Збліжэнне Славян із Балтамі было вельмі рана, па суседзку без шалёных інвазій. Такое збліжэнне можна вытлумачыць тым, што Балты і Славяне былі індаэўрапейцы дый мелі вельмі многа супольнага ў першых стагоддзях іхняга разсялення. Рэзультатам збліжэння было нараджэнне Балтаславянскай Нацыі ад вярхоўя Прыпяці да Балдайскага ўзвышша, там дзе выплываў рака Волга із яе прытокамі; ад горада Вільні да Мажайска; із пад Пскова пад Кіеў, у кірунку Курска аж да Дону дый у напрамку Разані.

Вялікая Літва абеднала бяз войнаў дасяпую біялягічна і палітычна Нацыю Балтаславян у адну дзяржаву, плямёны якой былі падзелены варажскімі князямі.

Непакорныя Готам Славенцы, у 4 стагоддзі нашай эры пасяліліся каля возера Ільмень. Із фінскімі плямёнамі яны стварылі новы Славянафінскі гібрыд, які пашырыўся да Белага мора, Фінскага заліва і да ракі Акі. Сёння яны называюць сябе Расейцамі.

Пачынаючы ад 10 стагоддзя н. э., нямецкі „дранг нах остен” змусіў частку Балтыцкіх і Заходніх Славян перасяліцца да Паўночных Славян. Некаторыя гісторыкі думваюць, што назва Літва паходзіць ад пераселеных із захаду Лўцічаў у басэйн ракі Нёман.

У 9 і 10 стагоддзях н. э. нарвэжцы (варагі, браты Готаў), пранікаюць на землі Паўночных Славян. Перш яны замацаваліся на землях Славенцаў, скіль пачалі заводзіць свае парадкі. Пазней яны пранікаюць на землі Паўднёных Славян, якія былі акупаваны Хазарамі. Кіеўляне былі задаволены, што дружыны (варангі) із тэўтонскага роду забавілі іх ад Хазараў. Праз сваю уладу, асабліва царкоўнай-праваслаўе, яны як-бы зьвязалі эвалюцыйна супрацьлеглых Славян (біялягічна і культурна) у адну ўсходняславянскую масу, якую і па сёння, многія без разбору, называюць Расея, Русь., Усходнія Славяне.

Славян згодна геаграфічнаму разсяленню на працягу гісторыі ад

3. Northern Slavic Territory. North from the home of the first Slavs were the Balts. Bordering the Slavs on a line was Warsaw, Zitomer, Kiev, Kursk, toward the Don River.

The Slavs begun intermingle with the Balts very early, history knows of no wars between them. Such a close relation could be explained because both were Indoeuropeans and in early time had many things in common. As a result a mixture of Balts and Slavs gave birth to a Balto-slavic Nation (in history were known as Great Litvians and today occupiers name them Bielorrussians) which extended from the Upper Prypiac to the Upper Volga; from Pskov close to Kiev, from Vilno toward Mazajsk, Kursk, and Don.

The Great Litvian an Principality, with the 500 years history was a political result from the biological process that united Balto-slavic principalities in one state, as one nation.

Slovenians by mixing with the Finnish Tribes, established most northern Slavic nation that is today known as Russia. It occupies the territory from the Lake Ilmen, toward the Finnish Gulf, the White Sea and toward the middle of the Oka River.

At the beginning of the 10th century, German „drang nach ostent” forced some Baltic Slavs to move to the Northern Slavic Territory. There is a theory (Czechs) that the name Litvania originated from the Slavic tribe Ljucichy that moved from the Elba region to the Nieman Basin.

In the 9th and 10th centuries, more Scandinavians settled on Slovens territory. From here they started to spread their power over the Northern Slavs. When they appeared on Southern Slavic territory in Kiev, the Slavs welcomed them as liberators from Khazars. In Kiev, the Scandinavian principality was named Rus. They subordinated the other Slavic principalities that were ruled by the Varag princess. The Greek Orthodox faith was and still is, to some extent, the instrument of unity of so called „eastern” Slavs that differ so much racially, linguistically, and in character.

According to the geographic resettlement during history, from their primitive home

першай Башкаўшчыны трэба падзя-
ліць наступна:

Цэнтральныя Славяне: Беларусы, Палякі,
Украінцы.

Заходнія Славяне: Палабскія і Балтыцкія,
Чэхі, Славакі.

Паўдзённымя Славяне: Балгары, Басьнійцы,
Македонцы, Сербы, Словенцы, Харваты, Чар-
нагорцы, Славяне Грэцыі, Албаніі, Аўстрыі,
Оскаі.

Паўночныя Славяне: Расейцы.

Усходнія Славяне: Казакі, Сібіракі.

Калянізаваныя Славяне

Прыдунайскія Славяне: Называлі сябе
славінцы. Там дзе цяпер Румынія, у 3 ста-
годзьзі н.э. Рымляне заснавалі свае гарнізоны
каб абараніць паўночную частку сваёй імперыі.
На працягу стагодзьзяў яны асімілявалі Славян.
У Румынскай мове па сёньня ўжываюцца каля
4 тысяч славянскіх слоў і выразаў.

Перад тым, як Славяне пасяліліся на тэ-
рыторыі сёняшняй Мадзьяршчыны, тут пражы-
лі ў сумежжы Ілірыйцы і Трасінцы (індаэўра-
пейцы) а пазьней Іранскае племя Ізыгі. Па-
ўсіх інвазіях тэрыторыя сталася Славянскай,
аж пакуль у 896 годзе н.э. сюда перакачавалі
Мадзьяры (угра татарская зьмесь). Славяне бы-
лі асіміляваны, Славянская кроў і мова ёсьць
часткаю Мадзьярскага Народа.

Такім чынам Малдаване, Румыны і Мадзь-
яры аддзялілі Паўдзённымя Славян ад Цэнтра-
льна Заходніх Славян.

Палабскія і Балтыцкія Славяне. У першых
стагодзьях другога тысячагодзьзя н.э. апынулі-
ся паміж каталіцкай Нямецчнай, каталіцкай
Польшчай і Чэхіяй. Намаганьне Немцаў, Дат-
чань і іх памагатых Палякаў і Чэхаў прышча-
піць каталіцызм Балтапалабскім Паганскім С-
лавянам не ўдаваўся. 10, 11 і пачаткі 12 стаго-
дзьяў былі добрымі для „паганскіх” Славян
каб шукаць нешта лепшага ў Рыме. Паганьству
яны адстаівалі да апошняга сваю незалежна-
сьць і веру перад крыжаносцамі. Надчас кры-
жацкіх інвазіяў Балтыцкія і Палабскія Славя-
не былі згуртаваны ў наступныя дзяржавы:
Сербы, Люціцы, Ободрыты, Раяне, Памера-
не.

it is possible to divide the Slavs into ca-
tegories:

Central Slavs: Belorussians (Great Litvians),
Poles, Ukrainians.

Western Slavs: Polabian and Baltic Slavs, Szechs,
Slovacs.

Southern Slavs: Bulgars, Bosnians, Macedonians,
Serbs, Slovonians, Kroatians, Black
Mountainers, Slavs of Molda-
via, Greece, Albania, Austria, Op-
sicon, Hungary, Rumania.

Northern Slavs: Russians.

Eastern Slavs: Cossaks, Siberians.

Colonized Slavs

The Danube Slavs called themselves Slovincy.
In the 3rd century Romans established military
garrisons to guard their empire in what is today
known as Rumania. As centuries passed the Ro-
man language became traditional with a mixture
of 4000 Slavic words and expressions.

Before the Slavs settled in Hungary, the ter-
ritory was divided between the Tracians, Ilirians
and the Iranians. Then, for centuries it was the
home of the Tartar-Mongol invaders with a grow-
ing Slavic population. The last invader from the
Ural region Through the Ukraine were the Hunga-
rians, who colonized the Slavs and adapted many
Slavic words into their language.

The Moldavian, Rumanians and the Hungarians,
through colonization of the Slavs along the Danu-
be River, divided the Balkan Slavs from the rest
of today's Slavs. Between the 10th and 12th cen-
turies the Polabian and Baltic Slavs were in vices
between Catholic Germans, Catholic Poland and
the Szech. Rome tried unsuccessfully to change
the pagan religion of most of the Western Slavs
to Catholicism. The 10th, 11th, and 12th cen-
turies were good for the „pagan” Slavs, they had
no intention of looking for something better in Rome.
It was an organized military criminal invasion by
the German Crusaders against the „pagan” Slavs.
To that time the tribes of „pagan” Slavs were or-
ganized into five states.

1. Дзяржава Ободрытаў. На поўнач было Балтыцкае Мора; племя Вагры кантралявала частку банькаўшчыны Тэўтонаў, там дзе цяпер горад Кіль; племя Палабы і Смалыніцы пражывалі на правым беразе ракі Лаба (Эльба), а мала пры гораду Гамбург, на левым беразе Лабы пад Гамбургам пражывалі Дравяне, якія межавалі із Саксонцамі; ўсходняя мяжа праходзіла каля дзяржавы Люцічаў. Манархія была формай дзяржавы. Горад Любэк быў вялікім гандлёвым марскім портам і сталіцаю. Дзяржава прашчытала гандлёва і палітычна ў 11 і палавіне 12 стагоддзя н.э. Знанымі гарадамі былі Стараград, Ратібор, Велеград, Варно, Загрын, Ленчын.

Трагедыя пачалася калі Ободрыцкі прыны –бежанец Готшалд вярнуўся із Даніі, дзе ён быў жаніўся на Данкай прынцэсе і прыняў хрысціянства. У краіне пачаўся раскол, паўстанні. Крыжакі пачалі рабіць інвазіі. Першую крыжакую інвазію Датчан і Саксонцаў, Ободрыты адстаялі каля Дубіна, Раяне далмаглі на моры. Яны разбілі Данцакі марскія сілы. Другая інвазія крыжакоў была спусташаючай для дзяржавы Ободрытаў. Багатую краіну ахапіў быў голад. Ободрыцкі князь Ніклот быў змушаны прыняць хрысціянства. Насельніцтва не пайшло прыкладам свайго князя. Здамаўшы дзяржаву Ободрытаў, крыжакі праламалі дзірку ў крэпасці перад немцамі. Шаленства алэтыту „дранг нах остэн“ павялічыўся за большымі дабычамі для немцаў і Рыму, якія аблашавалі Славян і Балтаў сваімі ахвярамі.

2. Дзяржава Люцічаў. На поўнач праходзіла да Балтыцкага Мора, на паўдні межавала із Сербамі, на захадзе із Ободрытамі, на ўсходзе із Памэранцамі. Знанымі гарадамі былі: Рэтра, Бранібор, Дымін, Расток. Дзяржава была федэральнай Рэспублікай некалькіх плямёнаў. Бог Сворожыч еднаў плямёны. Святым месцам была Святыня Радгож, на тэрыторыі плямя-Ратаране. Магутным было ў 10 і 11 стагоддзях н.э. Ободрыцкі рэнэгат Ніклот дапамагаў крыжаносцам, які калябарант пакараў Рэспубліку Люцічаў. На крыжакаму спусташэнню, частка Люцічаў перасялілася на тэрыторыю сёняшняй Беларусі. Там дзе рака Спрэва закручваецца із паўдняя на захад, тут пражывала племя Люціцкай Рэспублікі Спрэвяне. На іх тэрыторыі была вёска Бралін, якую немцы пазней разбудавалі ў сваю сталіцу Бэрлін.

1. State of Obodrites. This was the most northwestern state of the Slavs. The Vagrians tribe controlled part of the territory of the first Teutonic home. The Polabian and Smolinczy tribes controlled the right bank of the Elba, next to the city of Hamburg. The Draviane controlled the opposite side of Elba (Laba). Monarchy was the form of government. Lubeck was the capital and busy seaport. The state was strong politically and economically in the 11th and the first half of the 12th century. The known cities were Starahrad, Rati-bor, Velehrad, Vamo, Zahryn, and Lenchyn.

Tragedy begun when the Obodrite prince, Gotshald, returned from Denmark with his Danish princess. Gotshald had converted to christianity. In the country uprising begun. The first crusade of Danes and Saxoni-ans against the Obodrite state was a failure. The second invasion was devastating. Hunger and death was brought on by the Pope's crusaders to the Obodrite state. The Obodrite ruler, Prince Niclot was forced to accept christianity, but the population did not follow its ruler. By conquering the Obodrite state the German crusaders broke a hole in the wall of the Slavic western border. The appetite of the „drung nach osten“ was increased.

2. State of Ljucichy (Veletians). The northern border of this state was the Baltic Sea, south was the state of Sorbs, to the east was the state of Pomerans, west was the state of Obodrites. The known cities were Retra, Branibor, Dymin, and Rostok. The form of government was a Federal Republic of Independent Tribes. God Svorozyc incited the Holy Church in Rodhozch, on the tribal territory of the Rotorans, was the uniting spirit of the other tribes of the Republic of Ljucichy. It was strong in the 10th and 11th centuries. The Obodrite renegade, Niclot, acted as a German collaborator who helped the Catholic fanatic crusaders to conquer the Republic of Ljucichy. One part of the Ljucichy tribe moved to the Bielorrussian (Great Litvianian) territory. The village, Bralin, on the territory of the tribe Spravian was later built into the German capital, Berlin.

3. State of Rana. This state was the island Rajana, Ruhen (Rana) in the Baltic Sea, it was located north of the Republic of Ljucichy and it was the first Slavic sea state power. A monarchy from the local dynasty was the form

3. Дзяржава Ранянь, Знаходзілася на востраве Рана(Рюген), Балтышкае Мора, напоўнач ад Рэспублікі Люцічаў. Была адна із першых Славянскіх марскіх дзяржаў. Марскі флот Ранянь быў моцным у Балтыцкім Моры. Знанымі гарадамі былі: Аркона(сталіца), Рунна, Карэніца. Формай дзяржавы была манархія із майсцовай дынастыі. У 1168 годзе Датчане пакарылі дзяржаву Ранянь.

4. Дзяржава Памэрэnciaў. Із захаду на ўсход працягвалася ад ракі Вольра да нізоўя ракі Вісла; на поўначы абмывала Балтыцкае Мора; на поўднёнай межавалі Палажкі. Формай дзяржавы была манархія, кіравалі дзеве дынастыі. Перш сталіся ахвярай Польскага каталіцызму а потым нямецкіх крыжакоў. У трохкутніку Вісла, на захад ад гораду Стоўп, Балтыцкае Мора захавалася да нашых дзён племя Кушубы.

5. Дзяржава Сэрбаў. У вярхоўі прытокаў ракі Лаба(Эльба). Формай дзяржавы была манархія. Моцнай была ў 7 і 9 стагоддзях. У 10 стагоддзі акупавалі нямецкія крыжакі, якія ператварылі насельніцтва ў рабоў. Знанымі гарадамі былі: Губін, Будышын, Дрыждзяны, Мейсэн, Ліпск, Цейц, Лунаў. Із васьмі плямёнаў, толькі Лужычане дажылі да нашых дзён. Тлумачуць гэта тым, што Лужычане пераходзілі часта із рук Нямецкіх прынцаў да рук Чэшскіх каталіцкіх прынцаў.

Трэба зацеміць, што Палабскія і Балтыцкія Славяне так і не прынялі хрысціянства. Крыжакі навезьлі Галяндцаў і Фрэзыйцаў, а таксама многа Немцаў, якія ў той час былі на высокім падёме ў сельскай гаспадарцы і індустрыі. Спосабы крыжакоў ня былі хрысціянскімі.

Асыміляваныя Славяне

Славяне якія праніклі на тэрыторыю Аўстрыі, Албаніі(астанкі Ілірыскага народа) Грэцыі—такія плямёны, як Ваюніты, Мілінгі, Эрзарыты, Славяне вострава Крыта; а таксама Славяне Опсікона ў Сярэдняй Азіі(там дзе Турцыя) былі асыміляваны народамі якія тут пражывалі.

Тэорыя Русяў

Фінны называлі і сёння называюць Швэдаў „Ruotsi“, Эстонцы называлі і называюць іх „Ruotsi“. Словенцы адно сённяшняй Расейцы якія пасяліліся на фінскіх землях, дазваліся

of government. Known cities were Akrona, the capital, Runa, and Karenica. In 1168, Denmark conquered the Rana state.

4. State of Pomeranians. The state of Pomeranians stretched between the lower Oder and Vistula Rivers, next to the Baltic Sea. Poland was the southern neighbor. The form of government was a monarchy. It was first victimized by Polish Catholics, and then by Germans. Only the Kusbub tribe survives today.

5. State of Sorbs. The Sorbs territory was in Upper Elba. The government was a monarchy that was strong in the 7th through the 9th centuries. In the 10th century, it was occupied by the Germans, and the population was turned into slaves. Known cities were Hubin, Budishyn, Drixdziany, Meisen, Lipsk, Zeiz, Lunau. The state had united 8 tribes, only the tribe Luszici still survives. Their survival is explained because it was interchangeably owned by the Czechs and German Catholic princes.

In conclusion, the methods of the Catholic church to christianize the Polabian and Baltic Slavs by bringing Dutch, Frisian and German People to these areas.

Assimilated Slavs

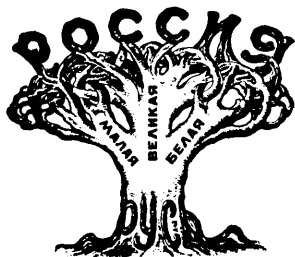
Slavs that were trying to resettle in Austria, Albania(the rest of Ilirians), in Greece (such tribes as Vajunty, Milinhi, Ersarits), Syprus Slavs, Slavs of Opsicon(Turkey) were assimilated by the native populations.

Theory of Rus

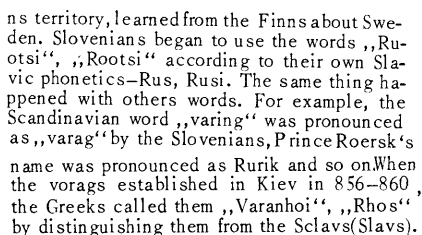
The Finns used to call and still call Sweden „Ruotsi“, Estonians called and still call Sweden „Ruotsi“. Slovenians or today's Russians, that were settled on the Southern Fin-

ад Фінаў аб Шведэх, якія йшчэ да Словенцаўбылі ў кантакце із Шведзямі. Фінскую вымову „Руотсі“, „Ruotsi“ Словенцы пачалі вымаўляць згодна сваёй славянскай фанэтыкі—Русі, Рус. Таксама, як і скандынаўскае слова „варіг” Славяне пачалі вымаўляць вараг, якое раўняўша славянскаму—дзружына. Роерс і яго браты якія пачалі кіраваць Ноўгарадам, Славяне называлі яго Рурык. Калі варагі з’явіліся ў Кіеве (856—860) і пачалі мець кантакты із Грэкамі, то па грэцкіх запісах яны іх называлі „Варангоі”, „Pрос”, адрозніваючы іх ад С-клавс(Славяне).

Приблизно, 200 год таму назад, сярод расейскай інтэлігенцыі знайшліся „мудрацы“, якія пачалі адкідаць скандынаўскае паходжанне слова Русь. Яны пачалі былі шукаць нейкі йшчэ сёння шукаюць племя Русаў на поўдзень ад горада Кіева па рацэ Рось і яе прытоках Росіца, Роська. Па іх тэорыі йшчэ да варагаў на гэтай тэрыторыі была дзяржава Русаў, народ якой даў пачатак „Расейскага Народа“ да якога сёння належуч: Беларусы, Расейшы, Украінцы, Казакі, Сібіракі, Ніа глядзячы на гістарычныя факты, як тапаномія, археалогія, антрапалогія—, манія велічя” йшчэ па сёньні засяляючы Расейцаў гэтай тэорыяй. Зусім магчыма, што такое племя дзесь было. Але стацца касцюком больш палавіны Славян, не пакінуўшы сьледу ў гісторыі, немагчыма аніякай логікі. Так толькі бактэрыі а ня людзі із маленькага племя і незаўважна маглі вырасьці ў гіганта. Ніжэй зьвярніце ўвагу на два дрэвы. Адно із іх дрэва фантазія расейскіх пажаданьняў; другое Славянскае Дрэва, якое вырасла на гістарычнай прадзе.

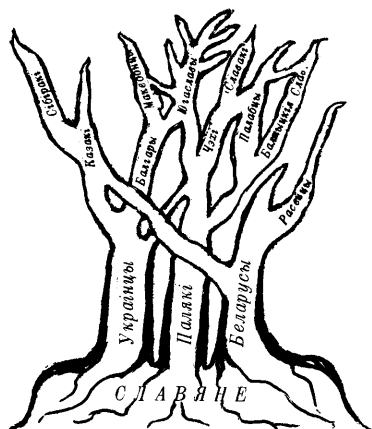

E PLURIBUS UNUM

Approximately 200 years ago among the Russian intellectuals popped out some „smarty“ who began to deny the Scandinavian origin of the word „Rus“ which later „Moscoviciane“ started to use as „Rossia“(Russia). Those intellectuals created theory that south of Kiev on the river Ros, Roska lived the tribe „Rus“ that give birth to one „Russian People“ and the Bielorussians(Great Litvians),Ukrainians, Kozaks, Russians, and Siberians are its offspring.

In spite of historical facts as toponomics, architecture, anthropology, the hunger for greatness makes this believable to most Russians. It is quite possible that such a tribe existed somewhere in history, but, to be a bone for such a big number of Slavs without leaving any records in history does not make sense. Something like that might happen to Germans but not to people. At the bottom of the page look at the two trees. On the left is a tree grown in Russian imperialistic minds. On the right is the tree grown on historical truth.

Мапа Славянських Наций і їх сусідів
The map of Slavic Nations and their neighbors

- ..... БССР
BSSR
↪ Асимілявані Славяне
Assimilated Slavs
--- Західні Калонізовані
Славяне
Western Colonized Slavs

- 1 Rana
- 3 Pomerans
- 4 Obodrits
- 5 Liutichy(Veletians)
- 6 Sorbs

- Національні межі
Славянських Народів
Borders of the Slavic
Nations

- 2 Kashubs
- 7 Luzszychy
- 8 Szecha
- 9 Slovaks
- 10 Slavonians
- 11 Kroations
- 12 Bosnians
- 13 Black Mountainers
- 14 Serbs
- 15 Bulgarians

- 16 Macedonians
- 17 Poles
- 18 Great Litvians (Rielorussians)
- 19 Ukrainians
- 20 Cossaks
- 21 Russians
- 22 Siberians

На сёння ёсць 17 Славянскіх народаў, якія засяляюць Цэнтральную Еўропу, частку Паўночнай Еўропы, Паўднёнай Еўропы, Усходняй Еўропы і Сібіру ў Азіі. Славян налічваецца больш, як 250 мільёнаў чалавек. Усе яны ёсць пад Расейскай акупацыяй, якая ёсць самай маладой Славянскай Нацыяй (за выключэннем Сібіракаў). Ніжэй падаем кароткую інфармацыю аб кожным Славянскім Народзе асобна.

Балгары. Колькасць насельніцтва: 8 мільёнаў. Рэлігія—праваслаўная, Біялягічна, Балгары ёсць зьмесь Татараў і сямі Славянскіх паўднённых плямён, із якіх Северане былі самыя актыўныя. Незалежнасць страціла падчас Другой Сьветавай Вайны, ёсць васалам Савецка расейскай імперыі.

Беларусы. Насельніцтва: 25 мільёнаў. Рэлігія—праваслаўная, адна пятая католікі, баптызм ёсць маладая вера, якая павялічваецца із кожным годам. Беларусы ёсць біялягічна зьмесь Балтаў і Славян. У гісторыі былі вядомымі, як Літвіны, якія былі ядром Вялікага Княства Літоўскага. У апошніх 400 год, Польшча і Расея праводзяць палітыку да Беларусі (Вялікай Літвы) падобную, як калісьці Немцы да Палабскіх і Балтыцкіх Славян. Із 25 мільёнаў насельніцтва, сёння Беларусы адміністрацыйна выдзелены «рамлём у „рэспубліку“ БССР із 8 мільёнамі чалавек, якія пазбаўлены эканамічнай і культурнай самастойнасці, не гаворачы аб вайскавай і палітычнай незалежнасці.

Боснійцы. Насельніцтва: 1 мільён. Рэлігія—магаметане, якія была накінута Туркамі па 400 гадавай акупацыі Балканскіх Славян. Сёння ёсць часткай пракамуністычнай Югаславіі, як саюзная рэспубліка. Маіць большую культурную аўтаномію чым рэспублікі СССР. Харваты Сербі нацыяналісты не ўзнаюць Боснійцаў, як нацыю а як тэрыторыя Сэрбаў і Харватаў.

Казакі. Насельніцтва 25 мільёнаў. Рэлігія—праваслаўная. Быўшая дзяржава Мангола Татараў—Залатая Арда, Казакі ёсць пасынкі і вучні Татар і Манголаў. Палавіна крыві і цела ёсць Іранскія. У СССР і славістамі не ўзнаецца, як нацыя, хаця Казакі вычуваюць і паводзяць сябе, як незалежны народ які дасяпеў этчна.

Today there are 17 Slavic nations. They are resettled in Central Europe, parts of Northern Europe, Eastern Europe and Siberia in Asia. There are more than 250 million Slavs in the world. Most of them are occupied by Russia, the youngest Slavic nation (except for the Siberians). Below will be given some short information about each Slavic nation.

Bulgarians. Population: 8 million. Religion: Greek Orthodox. It is a mixture of Tartars and seven Slavic tribes. The tribe Severane was the most active among them all. They lost their independence during World War II. It is now a vassal of the Soviet Russian Empire.

Belorussians (Great Litvians). Population: 25 million. Religion: Orthodox, one fifth Catholics and a very young Baptist movement. The Belorussians are a mixture of Balts and Slavs. In history their neighbors knew them as Litvins (Litvians). The Great Litvian Principality was referred by its rulers only to the Belorussian territory. In the last 400 years Poland and Russia tried very hard to do to the Belorussians what the Germans did to the Polabian and Baltic Slavs. From the 25 million Belorussians, the Kremlin established the Republic of BSSR with only a population of 8 million. This „republic“ has no political, economical or military independence.

Bosnians. Population: 1 million. Religion: Moslem, which was forced on them by the Turks during 400 years of occupation of the Balkans. Today it is a republic in Yugoslavia. The Croats and Serb nationalists do not recognize the Bosnians as a separate Slavic Nation.

Cossaks. Population: 20 million. Religion: Orthodox. It is the former Tartar-Mongol state, Golden Horde. Beside Iranian and Mongol blood their Asian minds differ the Cossaks from the rest of the Slavs. By Russians and most historians, the Cossaks are not recognized as a nation, although the Cossaks behave as an independent people, ethnically established.

Кушубы. Насельніцтва: 200 тысяч чалавек. Рэлігія—католікі. Біялягічная зьмесь Славян і Балтаў. Кушубы ёсьць адно із плямён Памеранскіх Славян якое ня былопоўнасьцю асымілявана праз Палякаў і Немцаў. Сёньня ёсьць часткай Польшчы без аўтаноміі. Як бачым ані гуманьні, ані славянскі інтарэс не цікавіць Маскву. Маналітная нацыянальна Польшча пры ўсходнім баку Нямецчыны, Якая можаць заўсёды быць выкарыстана Расейцамі для іх нацыяналістычных інтарэсаў. Сапраўды па ленынку.

Лужычане. Насельніцтва: 150 тысяч чалавек. Рэлігія—лютэране. Племя Сэрбаў, якое пражывае, як аўтаномная культурная адзінка на ўсходзе Нямецчыны(Саксонія), якая ёсьць пад кантролем Масквы. Як бачым да Лужычань Масква праводзіць іншую палітыку, як да Кушубаў. Сярод Немцаў ёй патрэбны свае людзі. Марк і Ленін ненадзейныя багі сярод Немцаў, то чаму ня выкарыстаць Славян.

Македонцы. Насельніцтва: 1 мільён 200 тысяч чалавек. Рэлігія—праваслаўныя. Біялягічная зьмесь Славян, Татар, Грэкаў. Па сёньня ёсьць падзелены паміж Балгарамі, Грэкамі, Югаславіі. У Югаславіі маюць культурную аўтаномію. Балгары не ўзнаюць, Македонцаў, як нацыю. Грэкі ўважаюць Македонцаў, як славянскіх каланістаў грэцкай тэрыторыі. Македонцы, якія не маюць дастаткова сваіх сіл ня могуць абеднаць свой народ.

Паліякі: Насельніцтва: 30 мільёнаў. Рэлігія—католікі. Біялягічная зьмесь Славян, Немцаў, Балтаў. Васал Савецка Расейскай Імпэрыі.

Расейцы. Насельніцтва: 30 мільёнаў. Адна із самых амбітных крымінальная нацыя сярод Славян. Рэлігія—праваслаўныя. Біялягічная зьмесь Славян, Фінаў, Уграў. Па Савецка расейскай перапісі, Расейцаў на сёньня ёсьць 126 мільёнаў чалавек. Гэта зроблена ў наступны спосаб. Казакі і Сібіракі не ўзнаюцца, як нацыі а залічаны да „расейцаў“, больш паловыБеларусаў і частка Украінцаў далучаны да расейскай тэрыторыі, як „расейцы“. Прыблізна 10 мільёнаў асымілявана на „расейцаў“ сярод іншых народаў Савецка расейскай імпэрыі. Масквіяне, якія былі на паслугах Мангола татарцаў, перабралі спосабы у кіраваньні дзяржавой дый пасёньня ня могуць вылучыцца ад азіяцкай хваробы дыктавань, заграбаць.

Kashubs. Population: 200,000. Religion: Catholic. The Kashubs are a mixture of Balts and Slavs. They are one of many Pomeranians Slavs that survived. Today it is a part of Poland without autonomy.

Luzichians(Sorbs). Population: 150,000. Religion: Lutheran. In the past this was a tribe of a Sorb state. Today it has autonomy in East Germany. Moscow made a different policy toward them then toward the Kashubs.

Macedonians. Population: 1,200,000. Religion: Orthodox. The Macedonians are a mixture of Slavs, Tartars, Greeks admixture. Today they are divided between Bulgaria, Greece, and Yugoslavia. Bulgarians do not recognize the Macedonians as a nation. The Greeks look at them as a Slavic colonist of their territory. The divided Macedonian nation could not unite by its own force.

Poles. Population: 30 million. Religion: Catholic. The Poles are a mixture of Slavs, Germans, and partly Balts. It is now a vassal of Soviet Russian Empire.

Russians. The Russians are one of the most ambitious Slavic nation that holds power today. Religion: Orthodox. Russians are a mixture of Slavs, Finns, and Ugrians. According to Soviet Russian statistics there are 120 million Russians today. It was manipulated in this way. Siberians and Kozaks are listed as Russians, more than a half of Belorussian population and part of the Ukrainian territory was annexed to the Russia Republic. Moscovians who made service for Tartar—Mongols and learned from them to govern and conquer are today making life for more than 300 million people under their control miserable.

Сербы. Насельніцтва: 8 мільёнаў. Рэлігія—праваслаўныя. Дамінуючая нацыя Югаслаўскай дзяржавы. Біялагічная зьмесь Іранцаў, Славян, Немцаў, Лірыйцаў, Раманцаў, Турэцкія сьляды.

Сібіракі. Насельніцтва: 20 мільёнаў. Рэлігія—праваслаўныя, ёсьць многа іншых рэлігій. Самая маладая Славянская Нацыя. Пакуль не станіць незалежнай, так як ЗША ад Англіі, будзіць калёніі і канцэнтрацыйным лгіерам Расеі. Сібір павінна быць інтарсам усіх Славян, так як для яе пагражаць жоўтая раса.

Славакі. Насельніцтва: 4 мільёны. Рэлігія—каталікі. Біялагічная зьмесь Славян, Іранцаў, Трасінцаў, прымесь Рымлян, Мадэраў. Сёньня залежаць ад чэхаў, якія ёсьць васалам Савецка расейскай Імперыі.

Славонцы. Насельніцтва: 2 мільёны Рэлігія—каталікі. Біялагічная зьмесь Славян, Лірыйцаў, напаставаньні Немцаў, Раманцаў. Многія Славонцы йшчэ сёньня называюць сябе Лірыйцамі.

Украінцы. Насельніцтва: 45 мільёнаў. Рэлігія—праваслаўныя, адна чацьвёртая грэка каталікі. Біялагічная зьмесь Іранцаў, Славян, глыбокія напаставаньні Татар, Мадэраў, Манголаў, Тэўтонаў. Самая вялікая і багатая Славянская нацыя. Паняволеная Савецка расейскай імперыяй.

Чарнагорцы. Насельніцтва: 600 тысяч. Рэлігія—праваслаўныя. Частка Югаславіі.

Чэхі. Насельніцтва: 10 мільёнаў. Рэлігія—каталікі. Біялагічная зьмесь Кельтаў, Славян, Нямецкае напаставаньне. Васаль савецка расейскай імперыі.

Харваты. Насельніцтва: 6 мільёнаў, нацыяналісты палічваюць больш, як 8 мільёнаў. Рэлігія—каталікі. Біялагічная зьмесь Іранцаў, Славян, Немцаў, Лірыйцаў, напаставаньне Раманцаў, Туркаў. Паміж Харватамі і Сэрбамі ваякамі захаваліся нядобрасусудзкія адносіны.

Serbian s. Population: 8 million. Religion: Orthodox. The Serbians dominate other nations in the Yugoslavian state. Serbs are a mixture of Iranians, Slavs, Germans, Ilirians, traces of Romans and Turks.

Siberians. Population: 20 million. Religion: Orthodox and many others. This Slavic nation is in the process of formation. The best way for the Siberian people is to be independent from Russia as the USA is independent of England.

Slovaks. Population: 4 million. Religion: Catholic. The Slovaks are a mixture of Iranians, Tracians, Slavs, traces of Romans and Hungarian. Today they are a republic of Czechoslovakia which is a vassal of Soviet Russia.

Slavonians. Population: 2 million. Religion: Catholic. They are a mixture of Slavs, Ilirians, traces of Roman, German. Many Slavonians even today call themselves Ilirians. Slavonia is a Republic of Yugoslavia.

Ukrainians. Population: 45 million. Religion: Orthodox, one fourth Greek Catholics. The Ukrainians are a mixture of Iranians and Slavs. They have deep inheritance from the Tartar-Mongols, Hungarians, and small traces of Teutonic blood. It is one of the biggest and richest Slavic nation and is enslaved by Soviet Russia.

Black Mountaineers. Population: 600,000. Religion: Orthodox. They are a republic of Yugoslavia.

Czechs. Population: 10 million. Religion: Catholic. They are a mixture of Slavs, Celts, and traces of German. They are a vassal of Soviet Russia.

Kroations. Population: 6 million. Religion: Catholic. They are a mixture of Iranians, Slavs, Germans, Ilirians, and Turkish traces. To this day there exists a feud between the Kroations and Serbs.

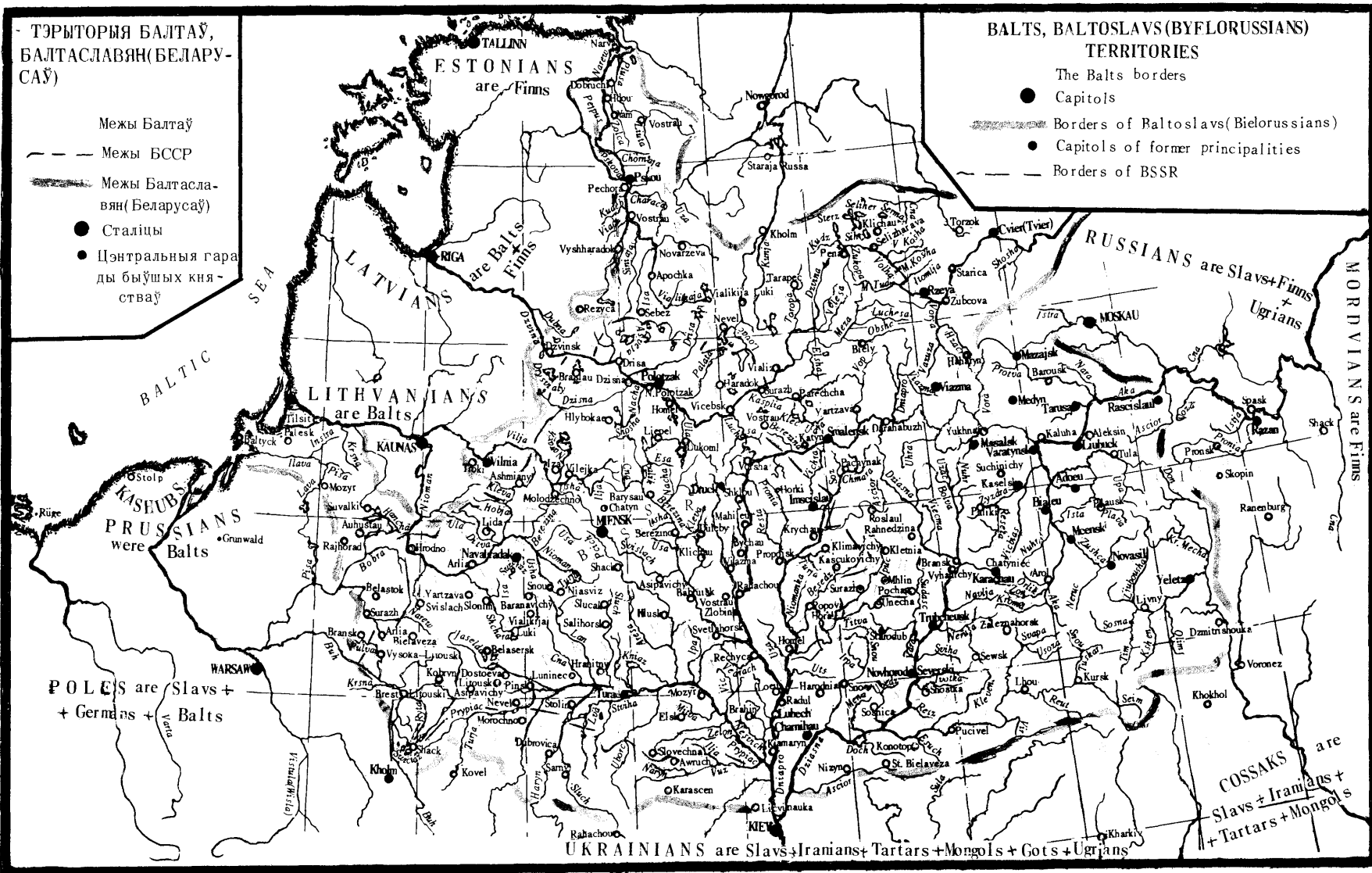
На гэтай мапе, кромі адрознення мяжаў, тэрыторый плямаў, этнічнага складу нашых суседзяў, часткова абазначаны гарады, рэкі, якія паўтараюцца некалькі раз па ўсёй тэрыторыі Балтаславян, Балтаў (рэкі).

Гарады: Ярава, Рагачоў, Бранск, Сураж, Невель, Палк, Шацк, Вязьма, Клічаў і г. д.
Рэкі: Істра-Істрава, Іса, Крона, Ула, Уша, Цна, Уса, Тур'я, Ілья, Асьцеў, Нугра і г. д.

On this map beside obviously seen borders, names of tribes and ethnical mixtures of Byelorussian neighbors you going to find names of rivers, cities that are repeated all over Baltoslyvs (Byelorussian) territory. Why than BSSR doesn't include those territories?

ТЭРЫТОРЫЯ БАЛТАЎ, БАЛТАСЛАВЯН (БЕЛАРУСАЎ)

- Межы Балтаў
- Межы БССР
- Межы Балтаславян (Беларусаў)
- Сталіцы
- Цэнтральныя гарады быўшых княстваў

BALTS, BALTOSLYVS (BYFLORUSSIANS) TERRITORIES

The Balts borders

● Capitols

--- Borders of Baltoslyvs (Bielorussians)

● Capitols of former principalities

--- Borders of BSSR

UKRAINIANS are Slavs + Iranians + Tartars + Mongols + Gots + Ugrians

COSSAKS are Slavs + Iranians + Tartars + Mongols

У дагістарычныя часы плямёны Балтаў засялялі вялікаю тэрыторыю. Сёння гэтая тэрыторыя ёсць знаная, як: Усходняя Прусія, Латвія, Літва, Беларусь, частка Паўночна-Усходняй Польшчы, Паўднёная частка Пскоўскай вобласці, Калінінская (Цверская) вобласць, Магленская вобласць, Калужская вобласць, Тульская вобласць, Арлоўская, Курская і Бранская вобласці, большая частка Чарнігаўскай вобласці і такзванае Украінскае Палессяе.

На ўсходзе толькі адно племя Балтаў пакінула аб сабе памяць гэта Галядз, якое было разселена на рацэ Ака там дзе цяпер г. Калуга. Другімі гістарычнымі сведкамі засталіся назвы рэк(гідранімы). Навучоныя налічваюць сотні такіх прытокаў у вяроўхі ракі Волга, ракі Дняпра, ракі Ака. Моваведы пераконваюцца, што назвы наступных рэк на мове Балтыцкіх плямёнаў трэба разумець востак: Волга—доўгая; Цна—ціхая прытокі такіх рэк, як Бярэзіна, Прыпяць, Ака, на Валдайскаму узвышшы. Істра—бяжыць прытока Волгі(Воря), Усходняя Прусія, на тэрыторыі Лятувісаў(Дзясна—правая). На мапе бачныя 18 і 19 зьвярніце ўвагу на назвы рэк і іх тэрыторыяльнаа адлегласць адна ад другой. Прытокі ракі Акі: Нара, Упа(г. Тула), Нугр, Іста, Вора. Іса прытока ракі Валікай і Іса каля Слоніма. Уза каля Гомеля і Уза каля Пскова. Нёман на захадзе і Нёманка каля Гомеля і многа іншых нагадваюць аб неславянскіх назвах на супроцьлеглых і далёкіх тэрыторыях, якія калісьці засялялі моўна блізкія плямёны.

Фінаугры, як Мардва, якія былі суседзямі Балтаў на ўсходзе, маюць запазычаныя словы ад Балтыцкіх плямён у іхняй мове.

Антрапалогі пры раскопках знаходзяць падабенствы шкелета на прасторы дагістарычных Балтыцкіх Плямён.

БАЛТАСЛАВЯНЕ—БЕЛАРУСЫ, ВЯЛІКАЕ КНЯСТВА ЛІТОВСКАЕ

Антрапалагічна Беларусы належаць да Балтаў—доліхоцефал(доўгагаловы); Расейцы да Фінауграў—брахіоцефал(круглагаловы); Украінцы да Мангола Татар і Іранцаў—мезоцефал(сярэдняя, паміж доліхоцефалі брахіоцефал).

In prehistoric time, the Baltic tribes covered a much larger territory than that of today. Today their territory is known as: East Prussia, part of the Pskov territorial administration, part of the so called Ukrainian Polesie and the following administrative territorial units in the USSR: Kalinin(Cver), Koluga, Smolensk, Tula, Orel, Kursk, Bransk, and Chemigov.

On the Balto-slavic(Bielorussian) territory only two tribes are known to history, most eastern tribe of the Goliadz on the Oka River around the city of Kaluga, and the most western tribe known as Jacvigi, around the city of Bielastok. One other historical witness left its name on the rivers. Linguists are counting hundreds of such rivers on the Upper Volga, Dniepr, and the Oka. In the Baltic language, the names of the following rivers mean: Volga—long, Cna—quiet, there are tributaries to the rivers Peresina, Prypiac, and Oka. Istra means running, this name is found in Lithuania, East Prussia, near Rzev. Study the map on pages 18—19. The tributaries of Oka are Nara, Upa(Tula region), Nuh, Ista. The tributary of Vialikaj a and a tributary of Nioman is Isa; Nioman west and Niomanka as tributary of the Soz River. All these rivers names are not Slavic.

The Mordvians, people of Finnish origin, were the most eastern neighbor of the Balts. In their language, today, there are a number of words of Baltic origin.

Anthropologists find a likeness in the skeletal structure of the people of the former Baltic territory.

BALTO-SLAVS—BIELORUSSIANS

THE GREAT LITVANIAN PRINCIPALITY

Anthropologically, the Bielorrussians belong to the Baltic type(dolichocephal), the Russians to the brachiocephal s, and the Ukrainians to the dolichocephal s(inbetween).

Racially, the Bielorrussians are a Nordic type, generally, they are a nation of the dark blonde, blondes, and blue eyes. Russians and Ukrainians are dominated by the Mongolian race. Ukrainians to a degree, have Alpine characteristics.

Расава Беларусы належыць да Паўночнай расы. Беларусы ў асноўным ёсць нацыя цёмнабландаўнаў, бландаўнаў, многа сінявокіх. Расейцы ёсць нацыя касавокіх, рыжых на поўначы, скандынаўскія рысы каля Ноўгарада, балтафінскія каля Масквы. У большасці Расейцаў дамінаўць Мангольскія раса. Украінцы апанаваны Мангольскай расай больш, чым Альпійскай, найменш маюць Скандынаўскіх рысаў.

Па характары Беларус ёсць удумчывы, ня лёгка пераканаць, індывідуаліст, у многа ішчэ чым па сёння не асвабодзіўся ад Славянскай родавай традыцыі. Гэтыя асаблівасці нацыянальнага характару розныя ад Расейцаў якія ёсць няўдумчывы, нахабныя; ад Украінцаў якія ёсць успыльчывы і прыслужлівыя; ад Палякаў якія ёсць хвастуны і непатрэбна занослівыя.

Гэтыя і дасюль прыведзеныя факты пераконваюць якой ідыёцкай ёсць ідэя „единого русского народа“. Толькі ідыёта не пераканаеш, што Балтаславяне якіх нашы суседзі перафарбавалі на Белых Русаў ёсць найбольш самастойная Славянская нацыя а ня нейкая „ветвь“ Русаў.

Паводле афіцыйных дакументаў, Балтаславяне сваю 500 гадовую дзяржаву называлі Вялікае Княства Літоўскае, Рускае, Жамойцкае. Сталіца—Вільня. Тады ясна аддзялялі Русаў каля Кіева, якія толькі недаўна назвалі сябе Ёўраінцамі а таксама аддзялялі Жамойцаў якія недаўна прысабечылі назву Літва. Сёння племя Ліцьвіноў із іх першай сталіцы Наваградак належыць да БССР. Толькі іх другая сталіца Вільня якая была галавой і душой Вялікай Літвы адрэзана ад тэрыторыі Балтаславян (Беларусі) і перададзена Жамойце Аўкштотам, якія называюць сябе „Лятувішкі“. Такое гандлярства і гістарычнае круцельства ёсць патрэбнае Маскве із яе тыранамі і яначырамі каб із найменшым супрацівам знішчыць наш народ праз неафіцыйную асыміляцыю ў Расейцаў падвёўшы пастку „сацыялістычнага“ рэалізма із жыўчыкам „савецкі“ народ.

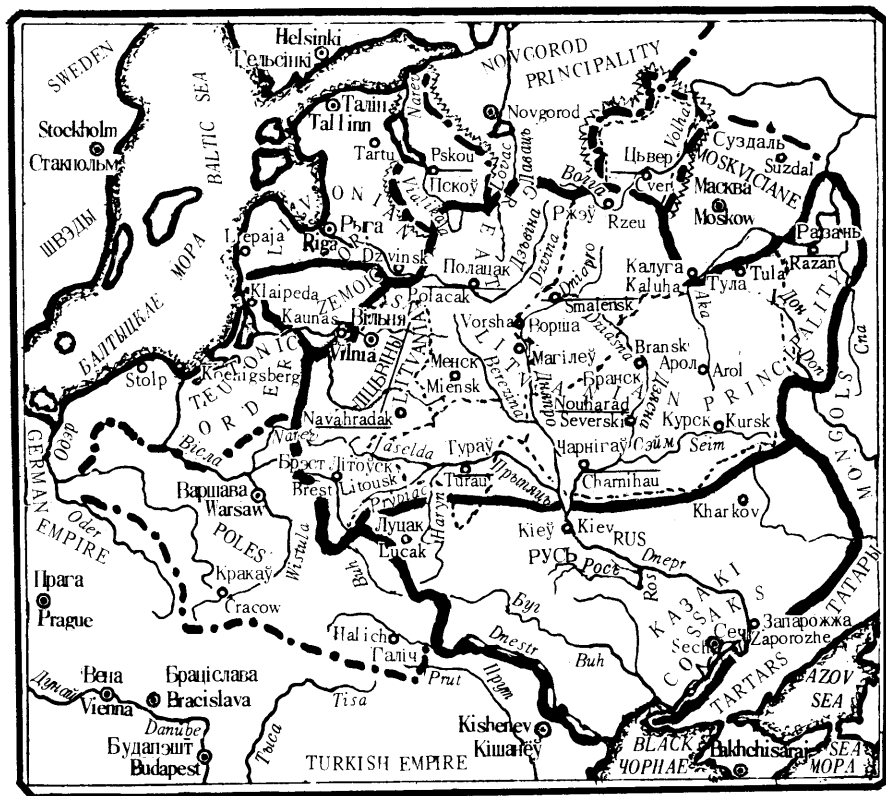
Character: Belorussians not easy to convince, it takes them time to think about things. Their Slavic tradition still has deep roots. Russians more pushy and it does not take them much time to make a decision. Ukrainians are easily irritated and like to serve the lord. Poles are braggarts and unnecessarily keep their nose in the air. All the facts mentioned above conclude that there never was a one nation, a Russia that included the Belorussians, Ukrainians, Russians, and Kozaks.

According to official documents, Baltoslavs and their rulers called their 500 year old principality Great Litvania, Russia, Zamoic, Capital Vilno. At that time Great Litvania referred only to today's Belorussians, Russians or Rus for the Ukrainians (at that time there was no Ukraine), Zamoic was a Baltic tribe and was considered as a separate part. Today two Baltic tribes, the Zamoic and the Aukshota, call themselves Litvianians (Liatuvishki in their language). The Litvianian tribe and their first capital are a part of the BSSR. Only Vilno, the capital of Great Litvania was given to Zamoic—Aukshota (Liatuvishki) in 1939, by the Russian Bolsheviks. The purpose is obvious, the Russia likes to see in history the Litvania as the occupiers of today's Belorussia, beside The whole history of Great Litvania were even the official language was Belorussian, it is not the history of the Belorussia. To the Kremlin, the „only real history“ of Belorussia began when the BSSR was established. Only Lenin and Stalin in Moscow could manipulate and promote such a „policy“.

Slavic Problems

As much as the Slavs are close linguistically, they are as far away from each other as neighbors politically. It proves that language does not solve national or international problems. Ideas, religions, and interests are more important than language.

Racial character is a necessity when a population of a continent or territory is to be mixed. Extreme racial character of many of the states in the United States made life of

Княствы на якія Скандынаўцы падзялілі Балтаслаўян называліся назвай цэнтральнага гораду
 Names of Baltoslavic Principalities were the same as names of their capitol's except Litvianians that used bouth tribal and capitol names

Межы княстваў із Балтаслаўянскім Насельніцтвам
 Borders of principalities with Baltoslavic population

Працэктараты Вялікага Княства Літоўскага
 Protectorats of Greatlitvania

Межы трох княстваў над якімі Вяліка Літоўскія Князі мелі ўладу. Назва Вялікае Княства Літоўскае адносілася толькі да Балтаслаўян(Беларусаў) .

Borders of three principalities that Great Lithuanian Princes were Rulers with the policy not to destroy old tradition and not introduce innovations. The ethnic name Great Litvanian refered only to Baltoslav(only not long ago Polish and Russian scholars labeled them as Bielorussians).

Праблемы Славян

Наколькі Славяне блізкі моўна, столькі а то хіба больш яны ёсць далёкі адзін ад другога ў палітыцы, у суседзкіх адносінах. Чым Славянскія Народы бліжэй адзін да другога тэрыторыяльна тым больш сярод іх розніц. Гэта даказваў ішчэ раз, што адной мовы недастаткова каб еднаць народы. Ідэя, Рэлігія, наагул інтарэс, ёсць найбольш неабходны для паразуменьня народаў. Расавы фактар ёсць неабходнасьць калі нехта носіцца із ідэяй перамешваць народы пэўнага кантынэнту ці тэрыторыі. Праваслаўная вера еднала Расейцаў і Грэкаў але не Палякаў і Расейцаў. Захопніцкая ідэя Немцаў і Расейцаў паєднала іх супроць славянскай Рэчы Паспалітай. Расавыя ворагі Сталін і Гітлер радзі захопніцкі інтарэсаў зрабілі пагадненне перад 1941 годам, аднак розныя ідэі прывялі да вайны. Мангольскі расавы характар зблізіў Масквіян із Залатою Ардой, нічога дзіўнага калі Расейцы па сёньня топчаць Славянскія Традыцыі а цешуцца із усяго Татара Мангольскага. Расавы характар самага маладога балтаславянскага княства Ліцьвіноў зблізіла іх адміністрацыяна, абедна нацыянальна а астатнія балтаславянскія княствы ў адно Вялікае Княства Літоўскае, якое збройна паднялося ў абарону нацыянальнага інтарэсу перад Татара Манголамі і іх насьледствам Масквой на ўсходзе і Нямецкімі крыжакамі на захадзе. Экстрымна расавыя розніцы ў многіх штатах і вялікіх гарадах ЗША вытварылі ўмовы жыцця падобныя на джунглі. Ангельская мова не разьвязвае праблемы.

Змешваньне Славян із народамі іншых рас, доўгавячаны ўплыў акупантаў, каталіцкая і праваслаўная веры зрабілі Славян чужымі адзін другому. Быўшыя найміты Манголаў Масквіяне, якія ў гісторыі дапамагалі рабаваць Славянскія княствы, сёньня экспloatуюць а ў многіх выпадках вынішчаюць Славян і славянскае горш чым калісьці рабілі некаторыя Азіяты. Да 1940 года Славяне захаду шукалі помачы ў Маскве. Славяне цэнтру ў ўсходу шукалі ратунку ў адвечных ворагаў Славян гэта Немцаў. Сёньня для многіх Славян Англасакскі сьвет і Кітайцы ёсць апошня надзея каб пазбавіцца расейскіх кайданоў. Расейцы немаюць больш ані аднаго Славянскага Народу, як саюзніка, як брата.

their citizens like that in the jungle. The English language does not solve the problems. The Orthodox faith made the Greeks and Russians friends but not the Poles and Russians. The imperialistic ideas of Germany and Russia united them against the Slavic Rzecz Pospolita. The racial enemies, Stalin and Hitler, for the sake of imperialistic interests in 1941 made a treaty but different ideas were responsible for the war in 1941. The Mongol racial character brought together the Moscovians and Golden Orda. The racial character of the youngest Balto-Slavic principality, Lithuania, brought together administratively all the other Balto-Slavic principalities and at the same time united them as a nation to defend their own interests before the Tartar-Mongols and their followers, the Moscovians (Russians) from the east and the German Catholic Crusaders from the west.

The mixture of the Slavs with other races, the occupation for centuries by the Asians, Catholic and Orthodox religions made them stranger to each other. The former servant to the Tartar-Mongols, the Moscovian (Russians) who helped their masters to exploit and rob Slavic principalities, today are exploiting and in many instances destroying, worse than the Mongols and their followers, the Mongols, everything Slavic. Up to 1940, the Slavs of the west were looking for help to Moscow. The central and eastern Slavs in desperation were looking for help anywhere, even the biggest enemy of the Slavs, the Germans, were met as "liberators". Today they are looking for help from the Anglo-Saxon world, and they even have some hope of relief from Chinese. Today's Russia has none - Slavic nation as an ally or a good neighbor.

The Russian Bolsheviks with their despotism surpassed their masters, the Tartar-Mongols. The best example is that many nations of the Mongol race in Soviet Russian Empire (Kalmycs, Tartars) could not bear the style of life imposed on them by the Russian Bolsheviks.

Today, the different racial character of the Slavic Nations has one problem and interests that is to take under control a pervert of Slavs in Moscow, that is the practices of despotism

Расейскія бальшавікі сваім дэспатызмам перараслі Татара Манголаў, гэтаму сьведчыць той факт, што для многіх татара-мангольскіх народаў СССР (Калмыкі, Татары) макоўскае ядро было не пад сіду каб больш яго несьці.

Пёстра расавы характар сёняшніх Славян маіць адну супольную праблему і інтарэс гэта ўзяць пад кантроль славянскага вырадка ў Маскве, які практыкуець Татара Мангольскі дэспатызм, вынішчаіць Славянскую Традыцыю, Славянскія Народы праз шалёнае русафільства, асабліва палітыкай і ўмовай расавай мяшаніны якія праводзяць Расейскія бальшавікі; у той час калі навучоны сьвет пераконваіць аб недахопах у генах некаторых рас, што пры навуковай неправераных зьмешваньнях пагражаіць біялягічнай і інтэлектуальнай дэнарацыяй цэлым народам. Такая пагроза павінна, як ніколі і хіба першы раз аб'яднаць Славян, асабліва ў Вольным Сьвеце, дый выступіць супольным фронтам у абарону сваіх народаў.

Канец

Гэты артыкул, маты і Славянскае дрэва • на бачыне 13 працавай др. П. Маркоўска

Заўвага. Кожная навука маіць пачатак, сярэдзіну, незакончаны канец. Немагчыма вучыць алгебры калі няведаеш арыфмэтыкі а тым больш ня быць знаёмым із асновамі матэматыкі гэта намярамі, як: 1, 2, 3, 4 і іх функцыямі. Не адна Славянска я Нацыя ня можаць сябе зразумець нацыянальна калі ня ёсьць знаёма хоць бы із элемэнтарнай Славянскай гісторыяй. Сёньня ў БССР, на эміграцыі паракхіяльнай школы ігнруюць вывучэньне Славянскай Гісторыі а Беларусам яна патрэбна больш, як каму! Разумеючы этнічны склад, расавы характар сваіх суседзяў можна зразумець сябе, гісторыю і тых хто плуціць, надужываіць гісторыяй.

Рашан Крыстмас(Расейскія Каляды), Рашан Істарн(Расейскі Вялікідзень), Рашан Ню Ёір(Расейскі Новы Год). Ад моладзі ў Саўтывары, ЗША можна пачуць вось такі сказік: „рашан і беларашан сэйм стаф(адно і тое самае)“. Расейскія цэрквы на эміграцыі прарабілі сваю працу ня дрэнна срод Беларускай старой эміграцыі. Найгорш гэта тое, што ў Саўтывары пражываіць Беларуска Палітычная Эміграцыя, якая больш, як 20 год топчыцца ў сваіх свацкаўскіх мроях, замест таго каб уключыцца ў місіянерскую працу сярод сваіх суродзічаў. Ня можна зусім упакіць тых, што не бачуць розніцы паміж русамі якія падфарбаваны на макоўскі заказ. Беларуска Інтэлігенцыя ў Вольным Сьвеце паносіць найбольшую адказнасьць, што не ўзяла ў свае рукі так адказныя справы.

Гэты артыкул для многіх суродзічаў будзіць ідэйным сьвятлом, бяз чужынаў у распазнаанні сябе нацыянальна. Будзем надзеіцца, што для Беларускай адказнай і інтэлігентнай інтэлігенцыі гэты артыкул будзіць нагняючым пачаткам для апрацаваньня Славянскай Гісторыі і Гісторыі Фармаваньня Вяліка Літоўскай(Беларускай) Нацыі і Дзяржавы!!

Для Беларускіх Школак паза Бацькаўшчынай, гэта праца ёсьць найлепш зразумелай і пераконваючай пагтаму часпіс павінен захоўвацца аж пакуль гэтыя тэмы ня будуць апрацаваны і прайдзеныя шырэй.

Для БССРаўскіх калыбарантаў і крэмлёўскіх дэспатаў гэта ёсьць прыпамін, што ім не ўдасца схаваць нашай гісторыі і не загатаць у нашым народзе ідэі да волі!

destroying everything that is Slavic and the Slavic Nations by russification of them, especially by creating conditions devising a policy for inter racial mixture without regard and warning from the scientific world that some races are carrying genes with weaknesses that could be detrimental for the generations of intermarried races. Such a danger as never before should unite all Slavic Nations, especially in the Free World, and together defend their own people.

The bicentennial celebration of American Revolution began by daily announcements in the news-media.

Across the USA, many children in school are trying vigorously to study their ethnic background. Probably only some Negroes and the white Bielorussians, especially those whose parents came to USA and Canada before World War 1, for some reason don't care. Those Bielorussians consider their ethnic background according to religion. It means anyone from Grodno, Wilno, Minsk and of the orthodox faith are Russians; Catholics from the same area consider themselves Poles. Their prehistory and past history was bright and clean, why then some of those „Russians and Poles“ who already had education in this country don't want to explore their past. Is there something wrong, that you are unable to recognize the past of your ancestors?

I hope this article will give some thought!!

Навіны, агляд прэсы—камэнтары

● USA. Somewhere in 1972, after the death of one of our medical doctor, who was very active around the idea to promote through the conspiracy a conversion of Belorussians of Orthodox faith into the so called „vunijats“, Vatican oriented church, his corresponding letters for many years with other supporters and idealists were disclosed publicly. It's seems that somebody from „BAPC“ church made some kind of agreement with the family of the deceased doctor to duplicate those letters and mail them all over the world to known Belorussians, so that the facts would substantiate the catholic's conspiracy and people behind BNR in exile.

In 1973, editor of this journal, recieved two large envelopes: one had ten letters, oneother had 23 letters. Later we learned privetly that for some reason, not all letters were available to the public. The Vatican conspirators behind BNR in exile were known for many years. Some of them from conspiracy begun preach openly their ideas, which is good. One of them is a Mr. Ponucevich in Chicago, a well educated scolastically, former lawyer and major of Gestapo in Paronovichy had organized a „Vunijats“ church there. A former editor of newspaper „Backaushchyna“ and today „Belarus“ in New York is well exposed. It's moust interesting that in so called BCR and BNR newspapers and journals and their „Byelorussian Youth“ everything is quiet, nobody wanted talk about.

Mr. Abramchyk, former president of BNR in exile was leading postwar II Vatican collaborator. It was he who in 1945–50 organized some Belorussian catholics behind BNR, was able to raise funds from Vatican to educate some 100 Belorussian students in Luvain Catholic University, in Belgium, than to graduate them to profession after finishing missionary training. Today they and some „old guard“ as president of BNR that lives in Canada, „Vunijats“ missionary in London, England who are well organized by having Belorussian library, museum, school; some so called „radnyja“ of Orthodox faith are provatican pushing power which created

discent among faithful of Belorussian Autocephalic Orthodox Church in Exile. The exposure of those letters was the result of the fight in „BAPC“ church. Vatican conspirators are trying to control „BAPC“, especially her hierarchy. They had succeeded in the beginning but today they have opposition.

Belorussian Youth should have organized better against totalitarian organizations and professional collaborators!!

Metropolit Andrej is best hope but he needs help!!

● 12 і 13 кастрычніка, у Цюрыху Швайцарыя адбылася канфэрэнцыя ЭРС (Эўрапейская Рада Свабоды). Да рады далучыўся Ізраіль, Украінаў рэпрэзэнтуюць Бэндэраўцы (рэвалюцыянеры), Прадстаўнікі ад Заходняй Еўропы. Беларусаў рэпрэзэнтавалі калябаранты із БНР праз БВФ, якіх праўдападобна працягнулі немцы, каб паказаць, што яны памятаюць аб сваіх банкартах.

● 30 лістапада 1974 года, у Н'ю Ёрку адбылася такзваная 13 сесія Эмігранцкай рады БНР. Былі прыняты новыя сябры, прозьвішчы якіх, як правіла скрываюцца ад грамадства. Яшчэ ці кавей, што сесія была прысьвечана 90 годзью выхадападольнага часпісу „Гоман“. Як бачым, калябаранты вычулі Рэвалюцыюны Зрух сярод Беларусаў, пагэтума і яны пачынаюць надзяваць новыя маскі.

Запозна, вас ужэ распзналі!

● На Украіне ў Кіеве, ЗША ў наступным годзе адчыніць свой кансулят.

● Гораду Віцебску споўнілася 1000 год

● ЗША. Гэтым летам па Паўночнай Амэрыцы праляцаў быўшы каталіцкі ксёндз Сіповіч якога Ватыкан мабілізаваў із тытулам біскупам, каб наварачваць Беларусаў на вуніяцтва. Цікава, што ён быў у кантакце а нават прабываў па некалькі дзён у некаторых „праваслаўных“ БНРаўцаў на эміграцыі.

● КАНАДА. Беларускія патрыёты, якія былі яначырамі для Гітлера і Палякаў а некаторыя ёсць сёння калыбарантамі Ватыкана, пачалі выдаваць часопіс „Зважай”. Вайсковая арганізацыя і часопіс ёсць патрэбны для Беларусі. Але тыя што служылі ў чужым войску і чужым інтарэсам сароміліся-б называць сябе Беларускімі Вэтэранамі.

● БЕЛАРУСЬ №201, 1974. Зварот выдавецкага камітэту ККБК „Ларагія суродзічы. Урад Канады вызначыў датацыю ў вышні 6000 далараў на выданне падручніка беларускае мовы ды суму гэтаму пераказаў. Каардынацыянаму Камітэту Беларусі Канады. Тэкст кнігі ўжо падрыхтаваны да друку. Гэты падручнік для дзяцей і дарослых, для навучання школьнага і хатняга, зь беларускімі чытанкамі, з граматычна-правапіснымі правіламі паангельска і пабеларуску, з беларуска-ангельскі слоўнікам ды з ілюстрацыямі. Кніга будзе мець каля 400 бачынаў друку.

Кошты друку цьер аднак-жа вельмі высокія. Яны больш як у два разы перавышаюць дзяржаўную датацыю на выданне кнігі. .... Таму патрэбная ахвярная дапамога ўсіх суродзічаў для таго, каб можна было да друку кнігі безадвалочна прыступіць ды ў хуткім часе яе выдаць.

На канцы пададзены два адрасы: Інстытуту Навукі і Мастацтва ў ЗША і Канадзе і адрас, Публішынг Борд” у Канадзе. Што здзіўляе, гэта так хутка падрыхтаваны падручнік. Камітэт складаецца із новаз’яўляюцца і праватыканскіх калыбарантаў. Невядомыя прозвішчы тых што апрацавалі падручнік. Нехта скажыць, што гэта залішня вымога. Магчыма і так, але практыка падказвае, што ў такіх выпадках трэба быць пільным. Кіраўнік БІНМ, др. Тумаш ужо вядомы выданнем калечаных выбраных твораў Я. Купалы, а мапу Беларусі якую падрыхтаваў яго інстытут да 50 угодкаў абвешчання БНР, а яго закулісны і неразумны „дзеянасць” на тэрыторыі Маленкай Беларусі – Белэр Менск. Наварыўшы кашы ён звычайна маўчыць альбо даець драпака. Кrome пару чалавек, свастыкаўці ў асноўным ёсць тэрыторыі інтэлектуальнага сьметніка на эміграцыі. Пагэтуму, выкрутасы эзугітаў яны могуць правароны. Кошт у суме 18000 тысяч за падручнікі ня вытлумачыны. Каліж робіцца грашовы зварот да грамадзтва талы

трэба быць спецыфічным у коштах. А самае асноўнае гэта, каб падручнік ня быў падобны на калечаныя творы Я. Купалы праз супрацоўнікаў БІНМ, а ілюстрацыі ня выглядалі, як тумашава мала. Для гэтага трэба было падручнік перад друкам выстаўіць у публічных Беларускіх мейсцах, выслухаць апінію тых да каго зварачваіаісе за грашыма, асабліва выслухаць апінію быўшых вучняў прыхадзкіх школ, а калі патрэбна то абыйсці із апытальнікам оо многія із іх ужо настаянікі, інжынеры. Па сёння рэзультаты групавы прыхадзкіх школ ёсць вельмі і вельмі нізкі.

Беларускі Падручнік для адукацыі, асабліва моладзі на эміграцыі, які-б уважаўся ўсім, як аўтарытэт ёсць вельмі патрэбны. Не радзім пасылаць грошы наперад. Каліж падручнік апраўдае сябе талы заклікаем грамадства выкупіць ды пачаць карыстаць із яго!

● БЕЛАРУСЬ №202, Люты 1974 г. „Архіпелаг Гулаг” Аляксандра Салжаніцына. Аўтар артыкула Я. Запруднік, апісвае пра напады на Салжаніцына нейкага Салаўёва ў газэце „Правда” пад загалоўкам „Шлях Здрадніка”. У „Чырвонай Змене” артыкул Салаўёва перадрукоўваецца для Беларускіх піянераў. Салаўёў прыпсваіаць аўтару кнігі „Архіпелаг Гулаг” „хвараблівага фантазію”, які ўпаў у аднабокасць ды страціў пачуццё гістарычнае перспектывы. Я. Запруднік лічыць, што каб мець праўдзівае апінію „савецкіх” грамадзян а не Салаўёва трэба кніжку выдаць ды няхай грамадзяне СССР самі асудзіць. Але, як ён правільна заўважыў, у партыйнае бюракратыі свая лёгіка, дыктаваная страхам”, пагэтуму публікацыя „Архіпелаг Гулаг” забаронена ў СССР. Салаўёў у сваім артыкуле прыпамінае аб тым, што было многа выдана твораў пра культ асобы, пра партыйныя памылкі. Тут Янка Запруднік падлавіў яго. Ён прыпомніў Салаўёву, што так было посьле сьмерці Сталіна, але сёння ніхто ў СССР аб гэтым не гаворыць, асабліва ў школьных падручніках. Напрыклад: у „Гісторыі БССР” сталінскія канстытуцыі 1937 года вихваляюць толькі таму, што на паперы была гварантавана свабода слова, друку, мітынгаў. Адначасна па ўсім СССР бушаваў сталінскі тэрор. „Гісторыя БССР” ня вытлумачыла для моладзі, як мог бальшавіцкі ўрад дэклараваць адно а рабін адваротнае. Я. Запруднік прыводзіць урыўкі із Хрушчова, Брэжнёва і іншых прамоваў, якія былі ськіраваны супроць сталінскіх спосабаў у кіраванні дзяржавай. Др. Янка Запруднік канчаіць свой а-

ртыкул наступна: „Іастанылівым, аднак, заста-
еца пытанне: дзе сьпысць прозвішчаў усіх
тых бязьвінных ахвяраў, дзе стагстыка, дзе
дакумэнт іхных перапыненняў, дзе вінаваты?“

Перш дайце запытаем, што такое гістарычная
пэрспектыва? Perspectus па латыні значыць бачы-
ць наскрозь. Гістарычная пэрспектыва гэта гісто-
рыя ў раздзале. Лепш кажучы, гістарычная пэрс-
пектыва гэта — праўдзівы падзеі ў прошлым. Асаб-
ліва важна колькі было зла а колькі добра было з-
роблена, якія дасягненні а дзе правалы былі, хто
быў лідарам і прадбачлівым, г. д. і г. Дабектыў-
ная, праўдзівая гістарычная пэрспектыва вучыць
народ у будучыні альбо трымацца сваёй гісторыі
альбо не паўтараць гістарычных памылак, як сва-
іх так і іншых народаў у падобнай сытуацыі. Із а-
пошніх слоў гісторыка, др. Запрудніка выглядае-
ць, што гісторык Абэцэдэрска павінен быў бы ў

„Гісторыі БССР“ выпісаць спіскі нявінных, што
пацярпелі ад НКВД, ізапісаць іх цярпенні дый пака-
заць, што быў вінаваты. Адным словам бальшаві-
кі павінны былі-б абвініць сябе перад маладым па-
каленьнем а гэтым самым перад усім народам. Мо-
жна лёгка здагадацца які быў-бы рэзультат. Калі-б
людзі былі такімі добрымі, прызнавалі свае памы-
лкі, выпраўлялі іх сваечасова тады, сапраўды, у-
весь сьвет быў інакшым! А гэта неабходна, як д-
ля індывідуальнага так і для нацыянальнага добра.
Праўда ў гістарычнай пэрспектыве гэта дамавіна
бальшавізма. Вось чаму творы Салжаніцына нябу-
дуць дапусканца да народаў „Савецка“ расейскай
імперыі. Большасць расейцаў ня могуць зразумець
для чаго ім патрэбна гістарычная праўда, аса-
бліва для тых над кім яны маюць уладу. Расейцы
із сваімі спосабамі ня толькі пры ўладзе, але пе-
ршымі запусьцілі спутніка, пашырылі межы расей-
скай імперыі так далёка, што ад посьпеху ўвесь па-
літычна разнакаляровы іванов шавінізм „торжест-
вует“. Салжаніцын, магчыма адзін із тых, хто у
„торжестве“ тыранаў распазнаў канец расейскай
традыцыі ў гістарычнай пэрспектыве. Так прадба-
чыць можаць толькі інтэлігентны інтэлігент а не
Соловев, Брежнев і міліёны апартуністаў із парты-
іннымі білетамі ў кішні. Як пазнаёмімся бліжэй
із Салжаніцыным, тады пагутарым шырэй нагуту-
тэму.

Народам „Савецка“ расейскай імперыі ёсьць
патрэбна і неабходна знаць праўду ў гістарычнай
пэрспектыве, ня толькі сваёй бацькаўшчыны але і
праўдзівае гісторыю акупантаў. Ведаючы ўсю гіс-

тарычную механіку акупантаў, міжнародную заку-
лісную палітыку і свае памылкі, толькі тады зможа-
на думаць аб поспеху Беларускага Вызвольнага
Руху. Толькі на гэтымі і яснай праўнай і гаспа-
дарчай праграмай для свайго народа можна спадзя-
вацца добрых рэзультатаў у будучай гістарычнай
пэрспектыве!

Із гэтай думкай, у 1970 годзе пачаў выходзіць
часопіс „Веча“. Гісторык Янка Запруднік, у газе-
це „Беларус“, дзе ён ёсьць заступнік рэдактара,
паіфармаваў свайго чытача вось так: „**Часопіс**
поўны граматычнае няпісьменнасці, бюссен-
сіцы і палітычна-рэлігійнага фанатызма“. у
Запрудніка быў сэнс, калі ён прадаўцаў эзузітам у
Бэльгіі. Калі яго і такіх, як ён запыталі які
сэнс маіць для Беларусаў рэлігійнае змаганьне ў
наш час і нашых абставінах, то ён абдаваў рэ-
дактара „Веча“ рэлігійным фанатыкам. Аднак ён
нічога ня прыпомніў, што рэдактар павінен быў кіра-
вацца традыцыямі Веча, што часопіс ёсьць Ваш,
толькі пішыце; калі не падабаецца мова дапамажы-
це. Пазьней прыватна, ён папярэджаў аб „права-
кацыі „Веча“ вось так: „спачатку хочыць каб мы
прызналі памылкі, а потым із гатовым дакумэнтам
дапамажыць крамлёўскім дамаганьням“. Страх за
собскаю скуру разбудзіў у Запрудніка паліцэйскіні-
стынт боязыні, які нічым нярозьніцца ад таго кра-
млёўскага страху аб якім Запруднік успамінаець
у сваім артыкуле.

Цікава прыпомніць, калі Хрушчоў пачаў дэста-
лінізацыю, то ў гэты час, які БЦРаўцы так і БНР-
аўцы на эміграцыі называлі яго прамову і акцыю
небясспечнымі і няпісьменнымі.

Рэдактар „Веча“ а цяпер „Вялітва“ ніколі не
дамагаўся, як Запруднік аднабокае пакараньне за
злычынства беларускіх калыбарантаў. Адукацыя,
кансалідацыя, пэрспектыва будучай гісторыі Бе-
ларускага Народа, вось, што цікавіла і цікавіць
рэдактара. Вельмі шкада, што Запруднік замест
таго каб пайсьці дарогай Салжаніцына, ён зьвяр-
нуў із дарогі Астроўскага дый пайшоў праватыкан-
скай дарогай Абрамчыка.

Калі-ж Запруднік пачаў верыць у праўдзівую гі-
старычную пэрспектыву а гэта выглядае ў яго
артыкуле ў абарону Салжаніцына, тады трэба на-
дзеіцца, што ў хуткім часе ў яго зьнікніць паліцэй-
скі страх за сябе і такіх як ён сам. У БЦРаўцаў
і БНРаўцаў на эміграцыі няма нацыянальнай неаб-
ходнасьці, кроме асабістага страху, каб выкруч-
ваць, хаваць гістарычную пэрспектыву, як гэта
ёсьць неабходна Крамлю, яго яначырам і калыба-
рантам!

ІЗ ЛІСТОУ У РЭДАКЦЫЮ

ПАВАЖАННЫ Сп. МАРКОЎСКИ

25.11.1973 г. атрымаў ад Вас Беларуска Грамадзкі Часопіс „Веча” №1(19). Вялікі дзякуй. У сваім часопісе Вы беларускую інтэлігентную сталінскага пэрыяду называеце „грынгорис” г.зн. малакасосамі. Ішчэ далей Вы чамусьці цвёрдзіце, што беларускае насельніцтва ненавідзіць нямецкіх калябарантаў, г.зн. сапраўдных патрыётаў нашай бацькаўшчыны, якія паднялі зброю супроць юда-камуністычных „поработителей” і іх „опричников- партизан”.Вы прадападобна, у той час ня былі на Беларусі і не бачылі таго, што там тварылася. Не бачылі, як насельніцтва із радасцю і надзеяй на „избавление” спатыкалі немцаў. На тэрыторыях акупаваных немцамі, бальшавікі пакінулі сваіх надзейных чакістаў; да гэтага на парашутах закідалі спецыяльна трэніраваных дывэрсантаў. Гэтыя забойцы па заданню Масквы забівалі антыбальшавікоў, тэрарызавалі насельніцтва, абазьлялі яго супроць немцаў. Супроць такіх „бесчинств” насельніцтва арганізавала самаабарону і паліцыю. А вы іх называеце зdraднікамі. Пагэтану Вы ёсць рупарам сыяністаў, якія не жадаюць асвабодзіць народаў - якія яны пакарылі. Вы пішыце, што БЦР была арганізавана немцамі трыццаць год таму на - зад. А хіба БНР ня была арганізавана пад час ваеннага хаоса, у канцы першай сьветавай ва йны із тыміж немцамі? Розьніца паміж БЦР і БНР у тым, што БЦР памагла немцам зьнішчаць ненавіснага ў гісторыі „поработителя”, а БНР у гэты час дзесь спакойна сядзела і чакала, калі яе пазавуць кіраваць краінай па сацыялістычнаму рацэпту жыда К. Маркса(БНР мела праграму сацыялістаў). Трэба ішчэ дабавіць, што ў БНР не засталася ані аднаго выбранага народам прадстаўніка. Апякуны архіваў БНР, як Захарка, Абрамчык і др. ня могуць прэтэндаваць на званьне народных прадстаўнікоў і абліваць памяямі сапраўдных беларускіх патрыётаў, - усіх гэтых паліцаў, бургомістраў і салдат краёвай абароны. Сапраўдныя гаспадары сьвету зрабілі БНР легальнай таму каб прадаўжаць разлад паміж беларускімі патрыётамі, разумеючы, што сама БНР ёсць толькі назва. Украінцы, беларусы і іншыя народы стараліся мець незалежнасьць а ў першаю чаргу асвабодзіцца ад чырвонага іга. Пагэтану, яны былі гатовы біць бальшавікоў хоць-бы ў саюзе із дэяблам. Гатовы былі вырваць із корнем гэтую чырвоную чуму, за тое , што бальшавікі пад кіраўніцтвам інтэрнацыяналістаў пераарбілі наш народ у маўклівы статак жывёлы Гэта страшнейшая юда-камуністычная сыстэма штомінутна нараджаіць ворагаў сваей сыстэмы. Таму што гэта сыстэма ёсць антычалавечаская і драконаўска-рабаўладальніцкая а таксама чужая духу праўды. Толькі пагэтану цэлыя савецкія арміі здаваліся ў палон ворагу. Ня віна іх у тым, што нацысты прышлі да нас, як акупанты і не зразумелі пажаданьні савецкіх рабоў. Гэтая трагедыя у асноўным рашыла ход ваенных апэрацый і прыблізіла канец немцаў. Гэтыя ваеннапалонныя на 80-90% прараслі ў немцаў дазволу ісьці дабіваць камуністычны рэжым. А Вы іх называеце „изменниками”! Камуж яны здрадзілі? Хіба гэта здрада, калі яны хацелі зьнішчаць маскоўскіх палачкоў на чале із Кагановічам, Бярэя, Мікаянам, Молатавым, Сталінам і тысячы бош дробных „бучеров”? Іх прозьвішчы гаворуць самі за сябе, хто яны гэтыя гарбаносыя „вожди-демократы”. А справы іх паказваюць тое, чаго дабіваюцца іх гаспадары, усе гэтыя: Ротшльды, Мэйеры, Опэнгаймэры, Варбургі, Рузвельты, Кіссэнджыры і тысячы ім падобныя. Я не з-

наю, хто Вы ёсць, але судзячы па Вашых выступленьях, Вы ня ёсць беларускі патрыёт. Чаму БНР не магла прыйсці хоць да якога пагаднення із БНР, у імя дасягнення шчасся для Радзімы? Бачна, што ўсе яны ёсць эгаісты і ўдалалюбы якія ганяюцца за славай і нажывай. Тут за мяжой можна паказваць, як павінна сябе весці беларуская інтэлігенцыя. Можна абзываць чым хочыш, нават аблаіць. Гэта цяпер лічыцца модным, бо камусьці патрэбна не аб'яднанне а развал і споры ў радох сапраўдных антыкамуністаў і патрыётаў. Вы, доктар Маркоўскі радзіце беларускай інтэлігенцыі і актыву пашыраць беларускую матэрыяльна ідэю. Пад гэтым выражэннем я разумею—беларускі нацыяналізм. Чаму-ж тады немагаў ругаец за нацызм? Чаму вы ў сваім журнале ня пішыце праўду аб тым, хто арганізоўваў, фарміраваў і кіраваў усімі рэвалюцыямі—пачынаючы із англескай, французкай а пазней лютаўскай і кастрычніцкай у Расеі, у Гішпаніі і другіх мейсцах? Чаму баіцеся назваць арганізатараў усіх важнейшых войнаў і хто іх фінансраваў? Чаму не пакажце міравых злачынцаў, якія і арганізавалі і фінансавалі на цэлым свеце рэвалюцыянэраў, анархістаў, тэрарыстаў? Чаму не пакажыце із якою мэтай рабілася і робіцца? Хіба вы не знаіце такіх сьветаваых змоўшчыкаў як: Ротшыльд, Шыффы, Варбургі і тысяча другіх із рода сыноў Ізраіля ў асноўным?

Хіба Вы не знаеце іх астатнія мэты—адзінага сьветавага царства на чале із „выбранніні-камі Божымі“? На заканчэннем скажу, што я сам памагаў немцам біць юда-камуністаў на Радзіме. Я быў, ёсць і буду ворагам чырвонага рабства над нашым народам. Вызваленне само ня прыдзе да народа без барацьбы. Толькі не чакайце таго, што гэты гарбанося дэмакраты дапамогуць БНРаўцам прыйсці да ўлады. Яны ня хочуць ані із кім дзяліцца. Пагэ-таму выходзяць Гітлеры. Ругаючы БНР і нашых барцоў за свабоду, Вы зьневажаеце і мяне асабіста. Пагэтаму прашу у наступны раз не прысылаць Вашага журнала мяне. У гэтым пісьме высылаю за перасылку на 54 цэнты паштовыя інтэрнацыянальныя маркі.

На гэтым канчаю.

С прыветом П. Ів. С.

Рэдакцыйны Адказ

Заўвага. Прачытайшы такога ліста, найбольш ізДП пагодзяцца, што знайшоўся хоць адзін чалавек, што прабраў Маркоўскага так, як гэта „патрэбна“. Ліст быў напісаны па расейску. Дажно заўважана, што савецка-беларускі інтэлігент розніцца ад беларускага мужыка толькі тым, што ён можаць лепш чытаць, пісаць. Сваім палітычным паглядам ён не адскокчый вышэй сваіх бацькоў(бязумоўна нашы прашчурны былі мудрэшымі). А цяпер разгледзім душу і анатомію ліста.

Савецкая інтэлігенцыя была „грынгорнс“ не таму, што яна проста была савецкай, а таму, што яна ня мела жыццёвай практыкі, да гэтага яе адукцыя была арганічанай, аднабокай, фальсыфікавана(як гуманітарныя навукі).

Назваць сапраўднымі патрыётамі свае бацькаўшчыны тых хто пайшоў із зброяй на службу немцам, расейцам, палякам можаць толькі той чалавек які чуў, што нейдзязвонячы званы толькі не знаіць у якім баку. Слова патрыёт „Амэрэжэн Калэдж Дыктэнэры“ тлумачыць вась так: „асоба якая любіць сваю краіну, аддана падтрымоўвае і абараняе яе інтарэс“. А вос, як тлумачуць „савецкія“ энцыклапедыі: „патрыятызм(ад грэцкага—патрыс—бацькаўчына)—любоў да бацькаўшчыны, свайго народу, да найлепшых нацыянальных традыцый.“ Да гэтага дзесятка слоў, чырвоныя нацысты звычайна дабаўляюць больш сотні слоў псыхапапкіх мрояў таварыша Суслова, каб вытлумачыць „сацыялістычны“ патрыятызм і замаскаваць расейскі нацызм. Хоць словы патрыятызм і бацькаўчына разумеліся аднолькава, сёння мы іх рознім, хача яны, як тыя плянэты круцяцца каля аднаго і таго самага сонца. Слова нацыя далучылася пазней да патрыятызма і бацькаўшчына. Нацыю мы разумім калі тысячы альбо мільёны людзей ўжываюць адну і тую самую мову, лучыць адна і тая самая культура,

традыцыя, раса альбо расавыя ці этнічныя зьмесьці. Бацькаўшчына гэта тэрыторыя дзе нашыя пражываюць. Патрыятызм гэта няпрямую маральны—самапачуцьцёвы абавязак да бацькаўшчыны і яе волі, пашана нацыянальнай культуры і каштоўных нацыянальных традыцый. Як бачым: нашыя, бацькаўшчына, патрыятызм ёсьць трохкутны фундамент і аснова дзяржавы пабудаванай на нацыянальным прынцыпу. Такая дэфініцыя патрыятызма адпавядаць тым народам, што страцілі незалежнасьць, недаўна альбо маюць незалежнасьць. У нашых абставінах, сама ахвярная мараль патрыятызма нарадзілася (адраджэньне) калі акупант нашае Бацькаўшчыны зрабіў наш народ беспараўным; пачаў зьдэкаваць над нашай культурай і гісторыяй; па зьвярынаму разрываць і ганюць нашай тэрыторыяй дый эканамічна экспloatуіць. Бяда Беларускага Патрыятызма ёсьць тая, што ў многіх выпадках ён ёсьць інтуітыўны, асабліва на Бацькаўшчыне дый тых што ёсьць параськіданымі па Сібіру і Казахстану. Пагэтану бачым зло толькі не знаём, як із ім справіцца і чым замяніць; а ў крытычных момэнтах робім не патрыятычныя паступкі, нават злачынствы. Каб патрыятызм зрабіць арганізаваным патрэбна адукацыя, патрэбна ясная і разумелая ідэя, патрэбна палітычная арганізаванасьць! Гэтага вымагайць той факт, што самародкавым патрыётам будзіць толькі той у каго патрыятычныя інтуіцыя і інтэлігентнасьць эгарманізаваны, а такіх мала. У большасьці із нас інтуітыўны патрыятызм патрабуець адукацыі. У сёньшніх абставінах, радыё можаць адукаваць патрыятызму найлепш, асабліва тых два мільёны Беларусаў, што ёсьць параськіданы па савецка расейскай імперыі. Беларус якога змусілі пакінуць Бацькаўшчыну дыйчвайць разлуку найбольш а гэтым самым ёсьць найлепшы кандыдат у шэрагі патрыётаў. Расейскія і гітляроўскія яначыры, прафэсійнальны калябаранты, лютэнанскія місыянэры могуць толькі калечыць патрыятызм.

Паталіягічны патрыятызм, як хвароба пачаў сваю дыструкцыю тады, калі адзін народ пачаў экспloatаваць другі альбо некалькі іншых народаў. Усё гэта рабілася для добра свайго народа, для добра пануючай клясы ў імперыялістычнай дзяржаве, для славы цароў і каралёў для задавальненьня рэлігійнага фанатызму альбо ў ненавісьці да іншай расы і тральцыі. Сёньня паталіягічны патрыятызм у некаторых народаў ёсьць астатак імперыялізму: як у Расеі лінёнскі бальшавізм із яго выдумкай „савянцістычны патрыятызм“, пекінскі нацыянал камунізм із маотсэтунаўскай фантазіяй. Ленін добра бачыў непаралкі ў царскай Расеі. Аднак, ён ня мог асвабодзіцца ад царскіх фантазіяў завалодаць сьветам, аніж ня мог ён асвабодзіцца ад супарнацыяналістычнага шаленства расейскіх супарпатрыётаў. І вось ён пачаў падлазіць да мёртвага Маркса, пачаў дапасоўваць і дабаўляць свае супарнацыяналістычныя прарасейскія ідэі. Ленін надзеіўся, што калі ён забяспечыць хлебам і солью галодную расейскую імперыю тады народы імперыі здадуць свой лёс у рукі крамлёўскіх мананалістаў: адмовяцца свайго патрыятызма, пакінуць сваю культуру, замяняць усё на расейскае. Пагэтану спатрэбілася да граматычнага нозуўніка, патрыёт дабаўляць прыметнікі альбо рабіць цэлыя сказы і бягзгудыя тлумачэньні каб замаскаваць, падарваць маральны нацыянальны фундамент і аснову іншых народаў—патрыятызм. Пагэтану не бяз прычыны ў СССР слова „Родіна“ ўжываецца 99 раз а Бацькаўшчына толькі адзін раз.

У трыцятых гадах, у нямецкіх патрыётаў патрыятызм захварэў на рака, які пачаў разьядат Эўропу. Для такой хваробы былі ўсе перадумовы, як: нацыянальны паніжэньне немцаў праз аліянтаў. Хоць не дакладна навукова але быў распазнаны факт, што пэўныя народы ёсьць больш прадуктыўнымі, больш зольнымі чым іншыя народы. Быў распазнаны той самы факт, што сярод расьлін і жывёлы. Чалавек здаўна пачаў выводзіць новыя расьліны альбо вынішчаць што давала малы даход. Аналёгія да людзей была проста і разумелая для сярэдняга немца. Нашымы і Гітлеру адчынілі дарогу да Рэйхстагу. Нямецкі паталіягічны патрыятызм—нацызм пакінуў незабыўныя шрамы для чалавецтва.

У Леніна не магла нарадзіцца гітляроўская ідэя вынішчаць фізычна цэлыя народы із-заразы, аднак яго насьледства практыкуць вынішчаць народы за іх патрыятычную нязломнасьць. Да гэтага ў крыві Леніна плавалі ўсе азіяцкія расы. Пагэтану ідэя зьмешваньня ўсіх народаў і рас, бяз навукова прабачаных рэзультатаў такой ідэі, сталіся рухаючай сілай расейскага паталіягічнага патрыятызма.

Па Марксу, для пралетарыята няма бацькаўшчыны, Каліб Маркс і Ленін былі жывымі то яны былі найбольшымі ідэямі ворагамі. У Савецкіх энцыклапедыях пад патрыятызмам варты звярнуць увагу на такі сказ: „Вымога выхавання сацыялістычнаму патрыятызму, якіб гарманічна яднаўся із сацыялістычным інтэрнацыяналам ёсць уключана да маральнага кодэксу будавання камунізму, які сфармуляваны ў праграме КПСС.” Савецкі сярэдні грамадзянін ніколі не разумее і не разумеець бальшавіцкіх праграм і прамоў „вождей”. Толькі ведаючы, што хавацца пад інтэрнацыяналізмам можна зразумець праўду. Калі пісьменьнік у СС СР дастаткова хітры тады ён можаць напісаць фікцыйны твор, які адпавядае мроям вождей, за што можаць выслуджыцца. Той хто не здагадацца, што спачатку трэба выношаць закуска расейскага бальшавізма а лезце ў іх палітыку, які ідэяліст то, які правіла запіліцца галавой. Паставім пытаньне пісакм праграм КПСС і возьмем факты. Якая гармонія ёсць паміж кітайскім патрыятычным сацыялізмам і бальшавіцкім патрыятычным сацыялізмам, румынскім, югаслаўскім? Усе яны крычаць, што Маркс для іх Бог. Адзіна на аднаго паказваюць, што не разумеець дыялектыкі Маркса. Калі гэта так, як тады іхняю плутню можаць зразумець сярэдні грамадзянін гэтых краін? Уся прычына ёсць тая, што Кітайцы і Расейцы экспloatуюць Маркса ня вызваліўшыся паталогічнага патрыятызма сваіх імператараў. Каб сьцьвердзіць праўду вышэйсказанага возьмем прыклады і паставім пытанні. Што супольнага ёсць паміж сацыялістычнымі патрыятызмамі Кітая і Расейцы?

1. Абедзьве ёсць кантынэнтальныя імперыі.
2. Сацыялістычны раб, як у СССР так і ў Кітаі апрануты ў рабскую сацыялістычную юніформу. Праўда Кітайцы апранулі ігорад у фуфайкі”. Расейцы зрабілі горад палёккую дыя апраноць больш на заходні стыль.
3. Тэрор, чысткі, дыктатура ёсць форма права ў абедзьвух імперыях.
4. Абедзьве краіны маюць аднолькавыя эканамічныя сыстэмы і эканамічныя рэзультаты. Голад, беднасць гэта залатое правіла марксысцкай эканомікі. Трэба быць разумным каб краіну зрабіць багатай. Зрабіць народ галодным, беспраўным, бедным можаць і дурынё, і хворы.

Што розніцы а не еднаіць кітайскі „сацыялістычны” патрыятызм із такім самым расейскім?

Ані Маркс, ані Ленін ня розніцы іх. Што іх розніцы, гэта насьледства іхніх імператараў. Кітайцы хочуць назад тэрыторыю, якую калісьці расейцы адішчалі ад іх імперыі. Маю захачеў ішчы больш. Хоць не адкрыта але мы бачым, што кітайцы зажадалі каб лідарства інтэрнацыянальнага камунізма ішло вась па такой лініі: Маркс, Энгельс, Ленін, Сталін, Мао. Нэ падобалася гэта расейскаму паталогічнаму патрыятызму і яго чырвоным нацыстам –бальшавікам. Хоць мы нідзе не бачым, што Маркс даў манополію на марксызм расейцам. Наадварот, ён перасцерагаў марксыстаў перад расейцамі. Расейскі паталогічны патрыятызм ставіць пытаньне. Як гэта так, каб манополія на інтэрнацыянальны камунізм перайшла із Масквы да Пекіна. Хоць небачна каб гэта было шодна інтэрнацыянальнаму камунізму. Але не так думаюць Кітайцы. Населеніцтва Кітайскай Імперыі ёсць пяць раз большае, як Савецка Расейскай Імперыі. Сваёй культурай, кітайцы ёсць старэйшыя ня толькі за Расею але і за Эўропу. Да гэтага адсутнасць вольнай прэсы і дэмакратыі ў такіх краінах, якая маглаб змусіць „вождей” кіравацца ідэяй а не паталогічным патрыятызмам іх папярэднікаў імператараў, дазваляць дыктатарам чорнае называць чырвоным. Для КПСС трэба быць рабіць кодэкс інтэрнацыянальнага патрыятычнага маралі ў практыцы а не на паперы. Напрыклад: у СССР расейцы іх культура і традыцыі не павінны быць дамінуючымі і абавязкавама для астатніх народаў Саюза. Межы Расейскай Рэспублікі павінны быць згодна этнаграфічнага расьсяленьня расейцаў аня згодна бальшавіцкіх выкрутасаў із іх паталогічным патрыятызмам у межах РСФСР. У грамадзяным сэнсе слова саюз разумеіцца вольны із вольным. СССР мог быць такой дзяржавай і прыкладам інтэрнацыянальнага патрыятызма. Для гэтага трэба было:сталіцу СССР пабудаван на паўдні Урала, як незалежны горад і які каардынацыйны цэнтар усіх рэспублік. Мяжа паміж Эўропай і Азіяй на паўдні Урала прыдаваб статцы сымбалічна інтэрнацыянальны цэнтар а ў практыцы выконвалаб ролю саюзнай сталіцы. Вольная прэса павінна была быць на службе народа і ідэяі кантролем для урадаў. Толькі пры такой сы-

стэме можна пазыбегнуць культа асобы, дыктатуры і дэяржаўнага мананалізму і з паталягічных патрыятызмам дамінуючай нацыі. Сацыялізм у Швэцыі ёсць найлепшы прыклад і доказ, што калі сыстэма апраўдвае сябе тады ей непатрэбна баяцца апазыцыі. Мова эспіранту альбо падобныя ёй маглаб еднаць ня толькі рэспублікі але інтэрнацыянальны патрыятызм. Кітайцы і Расейцы робяць усё наадварот. Леппі кажучы, паталягічны патрыятызм іх імперый не еднацца ў інтэрнацыянальны патрыятызм. СССР і Кітай дзеюць супроць Маркса! Маральны кодэкс „сацыялістычнага патрыятызма“ КПСС ёсць кусок паперы із галавы, якая ёсць хворая на паталягічны патрыятызм. А каб ішчэ раз падцвердзіць, што гэта ёсць так, то прывядом воць такіх прыклады. Крамлёўскія чырвоныя нацысты намаўлялі капіталістаў Захада, каб супольна падняць вайну супроць такіх самых чырвоных нацыстаў Кітая. Тут паталягічны патрыятызм расейцаў прадэманстраваў сябе, як ніколі. Маркс, як вядома, цалкам ськіраваў вайну супроць капіталізма. А яго эксплятатары расейскія чырвоныя нацысты—большавікі ськіравалі вайну супроць свайго ідэянага брата. Сёньня паталягічны патрыятызм Кітая і Расей адмаўляюць ў іх імперыях прыроднага права рабскім рэспублікам, якія яны эксплятуюць. Напрыклад, што яны выбаряюць із Казахстанам?! Як той воўк і шакал, напалі адзін за галаву а другі за хвост і жывот дый душаць асыміляцыі і поўным зьнішчэньнем гэтага народа. Расейска-кітайскія генасыды не адсталі на адзін сантымэтар ад галоднага на лебенсраў ямецкага нацызма. Калі лебенсраў меў хоць нейкае апраўданьне для немцаў, то якое апраўданьне маюць расейцы і кітайцы ў сваёй крымінальнай палітыцы да Казахстану? У дзень чырвонай арміі, не ськіраваючы ад сьвету, былі лквідаваны рэспублікі Паўночнага Каўказу, Татары крмы. На іх меіцысь завозяцца іныя народы імперый дый асымілююць іх расейцамі. Нікому невядома каб інтэрнацыянальны кодэкс сацыялістычнага патрыятызма, хоць калі, запісаў генэсыднычны дазвол із правам экзэкуцыі расейцамі і іх яначырамі. У атаку!!!: на фронце, у эканоміцы, ці ўзбунтаваны народ а то проста із-за страху, на глядзячы якой-бы людской цаной каштавала для „вельічы“ Расейі воць правам цароў у пабудове імперыі, у пабудове новай сталіцы Петраграда; было і ёсць правам „вождэй“ у пабудове Беламор канала і наагул у пабудове ўсіх „сацыялістычных“ новабудоўляў. Эканамічная атака на Сібір, Казахстан, адразу пасьле вайны быў паталягічны прыпадак „сацыялістычнага“ патрыятызма які захварэў на расейскі паталягічны патрыятызм. Ані эканамічны паваяенны стан ўрапейскай часткі СССР, ані прыродныя ўмовы Сібіру і Сярэдняй Азіі, ані навуковыя дасьледваньні гэтых краёў не дазвалялі для нармальна думаючага ўраду, а тым больш калі ён прэтэндуіць, што дабрабыт яго грамадзян есьць перш за ўсё. Палавіна тэрыторыі Мангольі належыць да Кітая, доорая частка Карэі належыць да Кітая, невялікая частка Карэі належыць да Савецка Расейскай Імперыі. Чаму СССР і Кітай няхоцуч абеднаць гэныя рэспублікі? Яны ёсць паміж Кітаем і СССР, ім не пагражаць небяспэка іх суседзяў. Ішчэ раз бачым, што расейскія большавікі і чырвоныя кітайцы ня кіруюцца нават тымі кодэксамі якія яны самі пішуць. Імі кіруюць хворы патрыятызм дамінуючай нацыі ў іх імперыях!

Посьле такога апісаньня аб патрыятызме немагчыма абмінуць усім нам вядомыя чужыя словы, як: шавінізм, яначыр. Шавінізм гэта звышпатрыятычнае пачуцьцё і паводзіны французскага салдата Шовэна ў Напалеонаўскай арміі. Нам добра памятаецца паводзіны ямецкіх салдат да насельніцтва і палонных. Савецкая армія ёсць апанавана расейскім шавінізмам. Напрыклад шавіністычныя а не інтэрнацыянальныя паводзіны расейска савецкіх салдат і афіцэраў: „Россия, как много мы для тебя сделали! Ты никогда такой великой не была!“ „Россия, ты никогда не была и не будешь побежденной“. Тут ня лёгкія а звышпатрыятызмкіруюць розумам савецка расейскага ваяку, так як і Шовэнам кіраваў. Для Шовэна гэта магчыма было і нармальна так як яго ня вучылі інтэрнацыянальнаму патрыятызму. Крамлёўскія нацысты і рабаўладальцы аб гэтым добра ведаюць. Чамуж яны тады надзелі „савецкае“ войска ў традыцыйную расейскую форму? Гэта шавініст Ленін абрэзаў тэрыторыю Беларусі да вялічын кукіша, каб толькі Расею бачыць вялікай і мошай. Нічога дзіўнага, што савецкія энцыклэпэдыі прысьвяцілі цэлую бачыну шавінізму, каб толькі выкруціцца ад праўды. Яначыры паходзіць ад турэцкага слова, што значыць новае войска, якое Турцыя фармавала із ваеннапа-

лонных. У 15 стагоддзі туркі ў сваёй імперыі падбіралі моладзь із хрысціян, як сербаў і балгар, змушалі да Ісламу дый выхоўвалі ў духу мусульманскага фанатызму, для яначырскага корпуса. У нашасе стагоддззе яначырства практыкавалі нямецкія чорныя нацысты і савецкая расейскія чырвоныя нацысты сярэд народаў Эўропы.

А цяпер да зместу ліста. Не беларускае насельніцтва, як вы пішыце а нямецкія акупачыныя ўлады арганізавалі паліцыю і самаабарону, каб здзяржаць апошні кусок хлеба ў абрабаванага маскоўскімі дыверсантамі Беларусі, каб замацаваць „лебенсраўм“ для акупанта, каб выганяць моладзь на працу да нямецчыны дзе кармілі брукчай і вадой. Вось усё гэта зразумелі тыя, што спатыкалі немцаў дый звынавадзілі іх і іх памагаты. Рэдактар „Веча“ а цяпер „Вялітва“ ніколі вас і такіх, як вы не называў здраднікамі. Гэта савецкая прапаганда акупавала вашыя мазгі, а вы ня думаючы выплюхваіце тое, што вам надаела слухаць.

Далей вы пішыце, „Украінцы, Беларусы і іншыя народы стараліся мець незалежнасць а ў першае чаргу асвабадзіцца ад іга. Пагэтакму яны былі гатовы біць балынавікоў хоць-бы ў саюззе із дзяблам“. На маю думку гэта называецца мастурбачы мазгам праз уласаўшчыну і падобных на яе. Мець саюз хоць із дзяблам каб асвабодзіцца ад балынавікоў можа і ня дрэнная ідэя. Але быць наймітам у дзябла супроць такогаж самага дзябла робіць вялікаю розніцу. Частка расейскай інтэлігенцыі і расейскіх генералаў якія былі на службе ў Гітлерамелі мроі сваіх пажаданняў, што пасыле пабеды над Сталінам яны прагоняць Гітлера. Так думаць маглі толькі інтэлектуальныя грынгорнс. Сярэд Беларускай Патрыятычнай інтэлігенцыі была надзея на саюзнікаў, што пасыле пабеды над Гітлерам заходнія дзяржавы не здадучына лёс Масквы Цэнтральную Эўропу. Тут логікі было больш. Што да паліцаў, беларусаў у савецкай партызаншчы альбо ў власовскіх фармацыях то былі яначыры ў поўным значэнні гэтага слова.

А вось ішчэ адзін вынашны сказ павянанай эміграцыі, які вы паўтараіце такім запалам „Ця віна ў тым, што нацысты прыйшлі да нас, як акупанты і не зразумелі пажаданняні савецкіх рабoў“. Нешчасная вы людзіна, калі па сёння не зразумелі тое, што бачылі сваімі вачыма. Немцы добра нас разумеці, бо іначыны не падстаўлялі-б сябе, як „освободителей“. Іншая справа, што яны былі не тактычнымі дый паказалі свае сапраўдныя замеры. Праваслаўная і каталіцкая веры, якімі кіруюць чужынцы, атруцілі Беларуска Патрыятызм, лусыцілі дым ілюзіі, што Беларусь будучь „освободжаць“ із неба і на зямлі. Усё што нам засталася гэта чакаць і дапамагаць „освободителям“. Чужынцы заўважылі гэта даўно. Згубіўшы патрыятызм, Беларус зрабіўся індывідуалістам, церпіць голад і холад, зносіць здыскі за якія часта мсціцца на суседу; за голад і холад праклінаіць свае балоты і Беларусь, а не акупантаў, яначыроў і калябарантаў.

Што да палонных, то трэба сказаць: іх памылка была вялікая а цана ішчэ большая! Трэба было не здавацца ў палон а рабіць высілак каб вымесьці із Крамля расейскі нацыянал-марксызм (бальшавізм). Лепшага маманту ня было, як вайна і зброя ў руках. Савецкая інтэлігенцыя на гэты раз паказала сябе няздольнай перад народам і бездаказнай перад гісторыяй. Цікада, што вы не бачылі тое, што рабілася ў тылу чырвоных тыранаў. Аднаго не разумею, дзе вы вычыталі, што я савецкіх палонных называў здраднікамі? Быгледайць, што вы ня думалі аб чым пісалі.

„Вы др. Маркоўскі радзіце беларускай інтэлігенцыі і актыву пашыраць беларускую матэрыяльна ідэю. Пад гэтым выказваньнем я разумею—беларускі нацыяналізм. “Не выгледайць, што вы знаіце розніцу паміж нацыяналізмам, патрыятызмам і нацызмам. Нічога мне не застаецца, як паказаць вам глумачэнне гэных слоў праз нашых акупантаў і дэмакратычных дзяржаў, дзе мы із вамі працяваем, дый вытлумачыць, вам і такім, як вы інтэлігентам. „Амерыкан Каледж Дыктчонэрз“ глумачыць вось так: нацыяналізм: 1 пачуццё, нашы пачуццё, амбітныя жаданні. 2 прысвяціцца інтарэсу сваёй собскай нацыі. 3 амбіцыя нацыянальнага прышынства альбо незалежнасці. 4 Палітыка якая ставіць інтарэс свайго народа вышэй чым інтарэс другога народа альбо ўсіх народаў. 5 Ідыём альбо асаблівасьць нацыі. 6 палітыка нацыяналізацыі ўсёй індустрыі.

А вось, як тлумачыць нацыяналізм „Беларуская Савецкая Энцыклапедыя”. Нацыяналізм, буржуазная ідэалогія і палітыка ў нацыянальным пытанні, якая грунтуецца на перабышванні нацыянальных рысаў, выпрашаўні і культыванні пачуццяў перавагі, выключэнні адных нацый перад другімі. Нацыяналісты разглядаюць нацыю як вышэйшую, надкласавую форму сацыяльнай супольнасці, гісторыю чалавечтва—як пастаянную барацьбу нацый, у працэсе якой нібыта, „выжылыя” і „паўнацэнныя” нацыі перамагаюць „ніжэйшыя” і „непаўнацэнныя” і кіруюць імі. Пры гэтым інтарэсы буржуазіі выдаюцца за агульнанацыянальныя.

Нацызм—прынцыпы альбо спосабы нацыстаў. Так тлумачыць „Амэрыкан Каледж Дыктчю-нэры”. У Беларускай Савецкай Энцыклапедыі слова нацызм адсутнічае. Бальшавікі бабянялі пералічыць спосабы нацыстаў, так як чырвоны нацызм мог бы пераважыць чорны нацызм на вясках праўды. Да гэтага, БСЭ прынцыпы нацызма дагасавала да нацыяналізма. Вось так бальшавікі засмечываюць гуманітарныя навукі а гэтым самым робяць калеку із савецкага інтэлігента. Хачу звярнуць вашу ўвагу, што на Захадзе дэфініцыя „нацыяналізм” у асноўным адпавядае дэфініцыі патрыятызм. У дзяржаве пабудаваная на нацыянальным прынцыпу, патрыятызм ёсць самая стойкая маральная скала для тых хто хварэе на паталогічны патрыятызм каб завалодаць сьветам. Вось гэта яны і стараюцца пасыпаць інтэлектуальным сьмеццём мараль, ідэю дзяржавы якія пабудаваны на нацыянальным прынцыпу. Паўстае пытаньне? Чаму БССРайскі інтэлігент на Захадзе і падобныя яму баіцца беларускага нацыяналізму? Як вядома, на Захадзе расейская эмігранцыя той самай думкі, як і расейскія бальшавікі. Гэта значыць, што пааіж нацыяналізмам і нацызмам няма розніцы. Беларускаю эмігранцкую прэсу рэдагуюць людзі якіх „патрыятызм” лепш за БССРайскім інтэлігентам.

Гыраж усяго 500—1000 намяроў раз на месяц альбо 2—4 разы на год. Чужая прэса чытаецца штодзённа. Вось гэта яны пудзіць беларускім патрыятызмам два міліёны Беларускіх Эмігрантаў. Да гэтага трэба не забывацца, што царскія палітрукі (расейскае сьвятарства), польскія ксяндзы сылкуюць інтэлектуальнае сьмеццё каб забрудзіць нашае нацыянальнае адраджэньне. Беларускага Патрыёта немагчыма назваць нацыстам! Мы не жадаем будаваць эканоміку Беларусі за кошт эксплятацыі іншых народаў. Так толькі рабілі і робяць чырвоныя і чорныя нацысты Расеі і Нямецчыны. Патрыёт дзяржавы пабудаванай на нацыянальным прынцыпу жадае сваім ворагам тое, што і сам сабе—воля для народа, незалежнасьць для нацыі. А гэта так, як нас вучыць Біблія.

Із аднаго боку вы пішыце аб сьветавой небясьпецы сыяністкіх фінансістаў. Штосьці спрабуйце сказаць аб недахопах усіх рэвалюцый. У мяне заўважылі злыя замеры, што я прапагую гаспадарчы і праўны парадка сярод Беларусаў. Усё гэта не маіць аніякай інтэлектуальнай сувязі ў вашай пісаніне. Фінансы, асабліва на Захадзе, іграюць вялікае ролю. Чамуж два міліёны Беларускіх Эмігрантаў не маглі арганізаваць і разьвіваць свой фінансавы інтарэс? Калі арганізаваная эканамічная палітыка ёсць добрай для сыяністаў, чаму яна тады ня можаць быць добрай для нас Беларусаў? Рэвалюцыі правальваюць, таму што не маюць сваіх ясных гаспадарчых і праўных ідэй. Клясычнай такой рэвалюцыяй была Расейская Рэвалюцыя 1917 года. На разьшопаных жаландных рэвалюцыянэраў, да перамогі прыйшоў контрарэвалюцыянэр, абманчык рэвалюцыі, расейскі нацыянал марксыст Ленін, які зьвіў гняздо ў Крамлі для чырвонага расейскага нацызма (бальшавікоў). Каб не рабіць памылкі рэвалюцыі, каб не рабіць вашыя „патрыятычныя” памылкі я і разьвіваю гаспадарчую, праўную ідэю сярод Беларусаў а гэтым самым частку маральнай сілы патрыятызма. Апошнюю вашу просьбу задавальняем. Гэты часопіс перасылаем вам, як адказ на ваш ліст.

Заканчэньне. Каліб маіх Беларусаў, які гэты БССРайскі інтэлігент і „патрыёт” было толькі 2 ці 3, то не варта было б траціць часу і паперы. Бяда тая, што новая паваянная эміграцыя 90% ёсць такой. Такі самы процант някультурных і няпэсьжннх палітыкаў і партызан і актывістаў узгадавала „савецкая” ўлада. У Беларусаў гэта самая жалівая праблема. Найгоршае, што за мажой, дзе ёсць маічымасьці, ніхто нічога ня робіць над гэтай праблемай. А гэта называецца капітуляцыя перад сьмерцю. Для індывідуума, маічыма, што бездапаможна. Капітуляцыя перад сьмерцю для нацыі гэта ёсць сорам, бездаказнасьць!!

НЯХАЙ ЖЫВЕ САПРАЎДНАЯ БЕЛАРУСКАЯ ПЕСНЯ

Кожны чалавек мае права мець свае думкі і погляды на розныя рэчы ў сваім жыцці і адзначаць іх карысць і каштоўнасць для свайго народу. Зразумела, што зьмест і каштоўнасць гэных выказванняў залежыць непасрэдна ад асьветы, духоўнага аблічча і разумовага кругазору.

Гэтыя думкі навяяны двума артыкуламі ў газэце „Беларус“, адзін з іх змешчаны ў кастрычніковым нумары, нашага ведамага Народнага Артыста Беларусі В. Селяха–Качанскага пад загалоўкам „Народная Беларуская песня, хто і як яе на чужыне рэспрантуе“. У гэтым артыкуле аўтар, як высока кваліфікаваны прафэсійнал адзначаў абгрунтавана, што жаночы 2–4 галосны хор „Каліна“ ў сваіх выступленьнях робіць ня тое, што павінен рабіць, калі ён хоча быць сапраўднай Беларускай Мастацкай Арганізацыяй. Тут жа ў гэтым артыкуле гасп. Качанскі дае дарогу–„Каліне“разам з вэтэранскім мужчынскім хорам далучыцца да чатырох галоснага царкоўнага хора пад кіраўніцтвам гасп. Верасева. З гэтых трох хораў гасп. Качанскі прапануе арганізаваць сапраўдную чатырох галосную капэлу, як гэта ёсць у нашых суседзяў–Ліцьвінаў, Латвіяцаў і Ўкраінцаў.

На гэтую крытыку зьявіўся ў „Беларусе“ у сьнежні артыкул–адказ з нейкім урачыстым нібы заклікам–загалоўкам–„Няхай жыве „Каліна“! Штож можна сказаць на суперак гэтаму? Няхай жыве! Ніхто не збіраецца яе знішчаць! Алеж трэба дадаць да гэтага, што калі „Каліна“ лічыць сябе мастацкай арганізацыяй дык павінна рэспрантаваць мастацтва–беларускую творчасць, а не нейкі „Эрзац“–творы быццам: знамага кампазытара–кіраўніка хору г. Барысаўца, творы, што не маюць у сябе ніякіх элементаў Народнага Беларускага.

Амаль усяму сьвету ведамы імёны мастакоў–кампазытараў, што даў Беларускі Народ. Гэта Глінка, Равенскі, Тэраўскі і іншыя, якімі наш народ мае права ганарыцца. А гэтакія двухгалосная, з савецкім духом „творчасць“, якая падаецца нібы беларуская, толькі падрывае рэпутацыю Беларускага Мастацтва. Аўтары (ці аўтары) хвалебнага артыкулу схаваліся (схавалісь) пад літарамі Ю. М.

Магчыма і не патрэбна было адказваць на гэную хлусню і злосную бязглузьдзіцу. Але ў сувязі з намерам аўтараў ашукаць грамадства, зьявілася неабходнасьць даць абгрунтаванае паясьненьне асотных мамэнтаў.

Так аўтар (ы) лічаць, што вопратка „Каліны“–доўгія кашулі да пятаў зробленыя па зразкаў аблачэньня Сьв. Еўфрасіньні Полацкай. Магчыма пісакі ня былі ў нашай царкве–там на відным мейсцы ёсць абраз Сьв. Еўфрасіньні, удала намаляваны а. праратадыяканам А. Махнюком. І зразак вопраткі „Каліны“, як бачна ўзяты, а ні з абразу, а ні з мерцвякоў, а з савецкага хору Шырмы, што ў Менску. А чаравічкі, кажуць нам–абутак толькі да танцаў. Значыцца беларускія жанчыны, і старушкі, і дзяўчаты, што носяць чаравічкі–усе яны танцоркі? А ці былі вы, паважаныя гаспадары, калісьці ў беларускай вёсцы?

А вось яшчэ „вясілікамудрая“ заўвага асобы якая нічога не разумеіць у музыцы, што двух чатырох галасовым дасягаецца лепшая гучнасьць чымся 4–4 галасовым. Ціж гэтая мудрагалства не „ослоуміе“, як зазначыў адзін старэйшы сьпевак.

Можна пагадзіцца і з тым, што ў царкоўным хоры ня ўсё ідзе добра, алеж гэны хор не сылява пад фартэпіяно, тым болей, што ў чатырохгалосным хоры вельмі лёгка зрабіць памылку асабліва калі харысты не прафэсійналы.

Няпраўда і тое што г. Качанскі „ня здолеў напісаць песню нават на два галасы”. „Песня Волі” была напісана не толькі на чатыры галасы, а нават з падваёнымі галасамі і так яе насыляваў на патэфонныя кружэлкі былы хор Д. К. пад кіраўніцтвам Качанскага разам з дваццаці двума другімі песнямі у 1956 годзе у студыі Р. С. А. Віктор. „Песня Волі”, як мне ведама, была перагарманізавана у два галасы толькі для жаўнерскага сьпеўніка, для якога Качанскі падабраў 116 песняў. Усе яны перароблены на два галасы, каб гэтымі песнямі жаўнеры маглі карыстацца у час паходу.

Яшчэ і яшчэ фальсіфікацыя! Мне давялося спаткацца з г. Качанскім 25 сьнежня у дзень яго нарадзін на яго кватэры. У нашай сэрлэчнай бяседзе (нас было пяць) было адведзена шмат увагі зьместу артыкулу Ю. М. I воеў г. Качанска на паставе фактаў асьвяціў гэную балбатню сам г. Качанскі. Не ён, як піша Ю. М. махнуў рукой на беларускае асяроддзе ды пайшоў рэгентам да расейскай царквы, а само асяроддзе штурхнула яго у час вельмі цяжкі матэр’яльна і у становішчы хворага.

Па трох гадох працы на фабрыцы ён вышаў на пэнсыю—62 далары на месяц. А тут звалілася бяда—асьлеп на адно вока. Каб не страціць і другое неабходна апэрацыя на якую патрэбна было 700 даларэў. А дзе іх узяць? Качанскі пагадзіўся быць рэгентам у Мікалаеўскім саборы за 200 даларэў у месяц. Наш суродзіч др. М. Шчорс угаварыў знаёмага хірурга зрабіць апэрацыю за 300 даларэў. Пасьля апэрацыі Качанскі павінен быў рабіць у іншых расейскіх прыходах, таму што ніякая беларуская арганізацыя, а ні царква яму не дапамаглі. Царква ў Саўт Рывары хацела мець Качанскага за рэгента, але не магла выдзеліць яму нават 75 даларэў. Нейка адна ка-ж дзіўна што рэдакцыя „Беларуса” узяла пад сваю апеку гэны хлусьлівы артыкул лічучы, бачна, што у ім усё алпавядае сапраўднасьці. А ўсё артыкул гэны-зброя дзікароў, гэт. званы—„бумэранг”, які выпушчаны без патрэбы не па належнаму прыцэлу у нейкага ворага, паварачваецца назад і б’е па галаве таго, хто яго безсэнсоўна кінуў (бо ворага на тым мейсцы ня было).

„Кампазытар” Барысавец запюніў Тарычэлеву пустату (якая да ведама Ю. М. не павінна запаўняцца, але ня ўсе ведаюць фізыку), і хору „Каліна” належыць нацыянальная падзяка—гэткая упэўненая рэляцыя выклікае у памяці клясычнае—„а судзьдзі хто?” I яшчэ у адказ на прыказкі, што у пачатку артыкулу:—„ня шукай у сябе, а пацукай у самым сябе!”

Б. К.

Із сумаў паведамляем, што наша мама і бабка Кацярына Маркоўская (Рагач), на 75 гаду свайго жыцця, посьле цяжкай хваробы адыйшла на вечны супакой. Пахавана ў Форт Вэйне, штат Індыяна.

Пакойная была роджаная ў пасёлку Красны Бераг, Іжанскай воласьці Вялейскага павету, які за часы яе моладасьці належыў да Літоўскай Праваслаўнай Царквы. Была маткай 9 дзяцей, із якіх трое памерлі малымі а шэсьць ёсьць у жывых.

Вечны Супакой, дзеці і ўнукі пакойнай

ДА НАЗВЫ „ВЯЛІТВА”

Пераконвайсяця ўсё больш і больш, што каб нашы Адраджэнцы, асабліва „Пашаніўцы” зрабілі колькасна палавіна у літаратуры, але праз літаратуру замацавалі назву „Літва” за намі, то можна было-б із перакананнем сьцьвердзіць, што наш нацыянальны інтарэс быў-бы больш, як стагодзье наперад. Што здарылася ня верніш, але выправіць памылку якая шкодзіць нам па сёньня ёсьць абавязкам усіх нас.

Назва „Літва” замацавана за Лятувісамі, да гэтага гэта быўшая назва толькі аднаго племя. Каліж назва „Літва” маць Славянскае паходжаньне то гэта добра, каліж Балцкае то хіба ішчэ лепш. Сёньня ня ёсьць сакрэтам, што Беларусыгэта нацыя Балтаў і Славян. „Вялітва” у такім выпадку рэпрэзэнтуіць скарачана ў адным два словы: славянскае Вялікая і балцкае Літва, адначасна яно тлумачыць нашае нацыянальнае паходжаньне, этногенэзу, псыхічную прычыну палітычнага абеднаньня Балтаславянскіх княстваў у Вялікае Княства Літоўскае; якое было княства дабрахвотна абеднаных княстваў, бяз войнаў, дэмакратычна, падтрыманае народам праз ягонае Веча. Такім дагістарычна біялягічным і гістарычна палітычным фармаваньнем нацыі ня ўсе нацыянальнасьці могуць пахваліцца. Многім нават сорамна за сваё прошлае.

Пагэтану, сёньня ці ў будучыні, незалежна ці Беларусь будзіць манархічнай, дэмакратычнай, дыктатурай; дзяржаўна нацыянальная назва „Вялітва” для Балтаславян(Беларусаў) адпавядаіць каб рэпрэзэнтаваць нашае прошлае, у міжчасе быць часткай ідэйнай праграмы ў барацьбе за Незалежную Бацькаўшчыну.

Хаця ідэя назвы „Вялітва” ёсьць простаай і зразумелай, гарманічна із нашай гісторыяй і ня вельмі наступайць на нагу тым, хто прысабечыў назву „Літва”, аднак і тут патрэбны час, патрэбна абмена думкамі. Для гэтай мэты назва часалісу і бібліятэкі „Веча” заменены на назву „Вялітва”.

Рэдактар

ПАМЯТАЙ, ПРАФЭСЫЯНАЛЬНЫ КАЛЯБАРАНТ ГЭТА ПАЛІТЫЧНЫ АПАРТУНІСТ, ІНТЭЛІГЭНТ БЯЗ ІНТЭЛІГЭНТНАЙ ІНТЭЛІГЭНТНАСЬЦІ, ЗДГЭНЭРАВАННЫ ПАТРЫЁТ СВАЙГО НАРОДА. „УРАД” АЛЬБО ПАЛІТЫЧНАЯ ГРУПОўКА ІЗ ПРАФЭСЫЯНАЛЬНЫХ КАЛЯБАРАНТАў НЕ МАЮць СВАЕЙ ПРАГРАМЫ. ЯНЫ ЕСЬць І БУДУць БЫць ВЫКАНАўЦАМІ ЧУЖЫХ ІДЭЙ. СЯРОД БЕЛАРУСАў ТАКІМІ ЕСЬць: „УРАД” БССР, „УРАД” ЭМІГРАНЦКАЙ БНР, БЦРАўскія ПАЛІТЫЧНЫЯ ГРУПОўКІ НА ЭМІГРАЦЫІ.

ВЫКРЫВАЙЦЕ І ЗМАГАЙЦЕСЯ СУПРАць ПРАФЭСЫЯНАЛЬНЫХ КАЛЯБАРАНТАў, ДАПАСАВАНЦАў, АБЫЯКАВАСьЦІ І ПАДКУПНІЦТВА!!!

ЯДНАЙЦЕСЯ РЭВАЛЮЦЫЙНА ў АДЗІНЫ ФРОНТ СУПРОць КОНТРАРЭВАЛЮЦЫЯ-НЭРАў у КРАМЛІ І ІХ ЯНАЧЫРОў!!!

ПАТРЫЕТ І РЭВАЛЮЦЫЯНЭР ЕСЬць РАТУНАК АКУПАВАНАЙ БАцьКАўШЧЫНЫ І РАЗКРЫЖАВАНАЙ НАЦЫІ!!

ЗЬМЕСТ

Бачына

1. 25 Сакавіка 1918—1974.....	
2. March 25, 1918—1974	1
3. Індозўрапэйцы, Славяне, Балты, Балтаславяне—Беларусы..	2
4. IndoEuropeans, Slavs, Balts, Baltoslavs—Bielorussians.....	2
5. Навіны, агляд прэсы—камэнтары	25
6. Із лістоў у рэдакцыю	28
7. Няхай жыве сапраўдная Беларуская песня.....	35
8. Нэкралёг	36
9. Да назвы „Вялітва”	37
10. Памятай, ...	37

ЧЫТАЙ І ПЕРАДАЙ

НАСТУПНАМУ

БЕЛАРУСУ!!

Адрас

„VIALITVA“

Address

204 State Highway 18
East Brunswick, N.J. 08816
USA

Цана 1 даляр

Telephone: (201) 249—2255

Price \$ 1.00